

YENİ SİVAS'LARA KARŞI

Maraş'ın Terolar köyünde kurulmak istenen AFAD kampına karşı mücadele devam ediyor. Sadece Türkiye ve Kürdistan'da değil Avrupa'nın bir çok şehrinde paneller, yürüyüşler ve etkinlikler yapılıyor. Alevi emekçiler bir araya geliyor, güçlerini birleştiriyor. Demokrasi ve devrim güçleri, devrimci emekçiler yeni Sivas'ları engellemek için güçlü bir karşı koyuş örgütüyor.

O vahşi ve meşum Sivas katliamının zanlıları bir salınıp ödüllendirilirken, devletin en tepesinden "milletimize hayırlı olsun"larla davalar düşürülürken, Alevi emekçilerin bağrına saplanan bir hançer misali Terolar'a kurulan kampa tepkisiz kalmak en büyük gaflet uykusu olur. Dinci faşist iktidarın vurucu gücü ola-

rak kullanılan El-Nusra, Ahar-u Şam gibi dinci çeteler, Suriye'de Alevilere karşı aleni katliamlar tertipliyorlar. En vahşi suçlarla eğitiliyorlar. Ve şimdi devlet bu güruhu, Alevilerin yaşadığı köylerin arasına yerleştirerek yeni Sivasları hazırlıyor. Mezhep çatışmalarından, katliamlardan beslenen dinci faşist iktidara karşı çok geç olmadan hareket geçmeliyiz. Sanatçılarımızı, aydınlarımızı diri diri yakan faşizm; yalnızca ezilen ve sömürülen emekçilerin mücadele birliği ile yenilebilir. Bu kan emici iktidara karşı, katliamlara ve baskılara karşı sokaklara çıkalım ve haykıralım!

**Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta
Gözüm Faşizme Karşı Savaşta!**

**49 YIL HÜKÜM
GİYEN
YENİ EVREDE
MÜCADELE BİRLİĞİ
DERGİSİ
YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ
SAMİ TUNCA
2,5 YILDIR
TUTSAK! DERHAL
SERBEST
BIRAKILMALIDIR**

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK 22 Haziran - 6 Temmuz 2016/ S 002 / 1 TL

OLAĞANDIŞI BİR YAZI!

Sıcak yaz günleri, sıcak gelişmelere gebe! Devlet tüm gücüyle, varıyla yoğunla saldırıyor. Dokunulmazlıkların kaldırılmasıyla HDP'li vekiller tam manasıyla boy hedefi haline geldi. DBP'li belediyelere kayyum atanıyor. Sosyalist basına açılan davaların, verilen cezaların, tutuklamaların haddi hesabı yok! Özgür Gündem'in "nöbetçi genel yayın yönetmenleri" de tutuklanmaya başlandı. Her tür açıklama, gösteri ve yürüyüş yasak! Anında saldırıyla karşılaşılıyor. Okullarda soruşturmalar birbirini kovalıyor. Kadınlara yönelik saldırılar her geçen gün yoğunlaşıyor. Aktroller (AKP'nin maaşlı sosyal medya elemanları) noktasi virgüline kadar tek kalem-den çıkma doğrudan katliam teh-

ditleri içeren mesajları yayıyorlar. Tehdit, baskı, şantaj, kurşunlama, yaralama, linç, cinayet sıradanlaşmış durumda. Toplumun tüm ipten kazıktan kurtulanları dinci faşist iktidarın emrine amade şekilde ortalığa salınmış durumda.

"Devletin tepesinde keman çalmaya başladığında aşağıdakilerin oynamaya başlaması" için doğasında var. Tüm burjuva cenah, burjuva iç savaşın kazanılması için Saray'ın yanında saf tutmuş durumdadır. Burjuvazi, savaşı sonuna kadar götürmek zorundadır. Tıpkı işçi sınıfı ve emekçilerin, yoksul Kürt Halkının, devrimcilerin, komünistlerin de sonuna kadar gitmek zorunda olmaları gibi...Fırtına yaklaşıyor. Her sınıf kendi

cephesinden fırtınaya göre hazırlıyor kendisini. Devletin tepesi, "iç savaş çıkarsa ne olur; ezer geçeriz" diyor. İç savaş, on yıllardır devam ediyor; devrim güçlerini ezip geçmek şöyle dursun, devrim güçleri karşısında kara kara düşündüğüne şüphe yok burjuvazinin. Liselerde başlayan eylemlerde bile Gezi'nin heyulasını görenler, eğer "ezer geçeriz" diye ıslık çalıyorlarsa, bu büyük korkularındandır. Korkuyorlar, kendilerini bekleyen tarihi sondan korkuyorlar, bugüne kadar yaptıkları katliamların, uyguladıkları vahşetin hesabının sorulacağından korkuyorlar. Toplumda içten içe biriken patlayıcıların hepsinin birden küçük bir kıvılcımla patlayacağından ve o oturdukları koltukları havaya uçuracağından

korkuyorlar. Bu sefahat düzeninin bozulacağından, bugün sahip oldukları tüm ayrıcalıkları kaybedeceklerinden korkuyorlar. Bugün aşağıladıkları, sömürdükleri, yok saydıkları milyonlarca insan ayağa kalktığında Haziran günleri'nin bir yere gitmediğini görecekler. Toplumun kamplaştırmanın kendi işlerini kolaylaştıracağını sananlar kazın ayağının öyle olmadığını anlayacaklar. Ezilen ve sömürülen milyonlarca insan, istemlerinin karşılanması için ayağa kalktığında ne tacın ne tahtın kalmadığını hep birlikte göreceğiz. Şimdi o büyük günleri hazırlayanlardan olmak için daha fazla özveri ve daha fazla çürete ihtiyacımız var. Her yönüyle olağandışı bir yaz bizleri bekliyor!

Devrim >>Editör...

MEYDAN OKUMA!

Dinci faşistlerin meydan okuma ve saldırıları son dönemlerde hız kazandı. Açılışı yine "Reis"leri yaptı.

HDP'nin elindeki belediyelerin başkanlarını tehdit etti. Arkasından "Korkmayın, cesur olmalıyız" diyerek Gezi Parkına topçu kışlasını inşa etmek için Belediyeye emir verdi.

Bu arada, "iç savaş çıkarsa çıksın ezer geçeriz" dediği basına "sızdırıldı". Tehditleri saymakla bitmez ama bu kadarı yeter.

3

Devrimci Sınıfın Bakış Açısı

C.Dağlı

2

YOĞUN İÇ SAVAŞ

Umut Çakır

4

Gençlik Volkanı İktidarı
Korkutuyor!

Umut Güneş

7

TUZ KOKARSA?

Ai Varol Günel

7

Devrimci Şiddet
Karşı-Devrimci Şiddet

Özgür Güven

9

Devrimci Sınıfın Bakış Açısı

BAŞYAZI

C. Dağlı

Proletaryayla kapitalistler arasındaki uzlaşmaz çelişki, ekonomik alanda (temelde) ortaya çıkar. Buradan şu sonuca ulaşılır ki, bu çelişki, kapitalist ekonomik yapı ortadan kaldırılınca yok olur. Bu yüzden devrimci proleter sınıf, özel mülkiyetin toplumsal mülkiyete dönüştürülmesini temel bir ilke ve mücadele hedefi olarak belirler. Ancak sınıf kavgasının bu noktaya gelmesi için uzun bir tarihi dönem geçmesi ve bir dizi gelişmenin olmasını gerektirmiştir.

Biz bu aşamaya varmış durumdayız. Kapitalizmin yıkılmakta olduğu ve yeni toplumun tüm koşulları ve olanaklarını oluşturduğu bir aşamaya. Bu aşamada sınıf savaşımı, tarihin gidişatını belirleyici önemdedir.

İşçilerin sınıf savaşımının bir biçimi olan ekonomik mücadele, işçilerin kendi aralarındaki rekabetin yerine onların mücadeleden doğan birliğini koyar. Sömürücü sınıfa karşı mücadele yeteneğini artırır ve kendi aralarında kaynaşmalarını sağlar. Fakat ekonomik mücadele, kapitalist toplum çerçevesini aşmaz. Emekçi sınıf için asıl hedef, ücretli emekçi olmanın, toplumsal koşullarını ortadan kaldırmaktır. Bu ise sınıf mücadelesinin diğer biçimlerini gerektirir.

Proletaryanın ekonomik mücadele altında geçen uzun bir geçmişi var. Deneyimleri, ona kapitalistleri bu alanda yenemeyeceğini öğretmiştir. Egemen sınıf, emekçi sınıfla mücadelede hem ekonomik gücünü kullanmıştır, hem de elindeki politik gücü. Kapitalistlerin politik üstünlüğüne son verilmedikçe, işçi sınıfının toplumsal kurtuluş yönündeki çabalarının sonuçsuz kalması kaçınılmazdır.

Ekonomik alan kapitalistlerin güçlü olduğu bir alan olduğu için emekçilerin bu alanda düşmanını yenemeyeceğinin anlaşılması, onda politik araçlara yönelmesi yönünde bir itki yarattı. Daha etkin bir araca başvurmanın zorunluluğu, emekçi kitleleri politik mücadeleye başvurma ve proleter sınıf partisi biçiminde örgütlü davranmaya yöneltti. Politik mücadele araçları ekonomik mücadele araçlarına göre, sınıf savaşımının daha etkin biçimleridir ve daha öndedir. Bu noktaya gelmiş olmak, kuşkusuz, proletaryanın sınıf mücadelesinin gelişimiyle bağlantılıdır.

Emekçilerin mücadele tarihi ve sosyalizm tarihi politik araçların üretken sınıfın kurtuluş kavgasındaki rolünü ve önemini yeterince ortaya koymuştur. Politik araçların kullanılması gelecekte de varlığını ve önemini belli bir dönem daha koruyacaktır. Proleter sınıf politik araçlara etkin olarak başvurarak halka devrimci önderlik etme görevini yerine getirebilir.

Tarihsel gelişme alt biçimlerden üst biçimlere (yüksek biçimlere) doğrudur. Emekçilerin sınıf savaşımı, ekonomik biçimden politik biçime varmıştır. Aynı diyalektik gelişme politik savaşımın kendi içinde de görülür. Politik savaşım alt biçimlerden üst biçimlere doğru gelişir. Yani alt düzeydeki eylemlerden biçimlere doğru gelişir. Yani alt düzeydeki eylemlerden ayaklanma gibi üst biçimlere varır. Sınıf savaşımı en sonunda proletaryanın devrimci iktidarına varır. Görüldüğü gibi emekçilerin mücadelesi öyle kolay biçimde başarıya ulaşmamıştır. Mücadelenin alt biçimlerden üst biçimlere geçmiş en sert, en şiddetli çatışmaları gerektirir.

Mücadele biçimlerine mekanik olarak yaklaşılmalıdır. Şöyle ki, emekçi sınıf, ancak, mücadelesini üst biçimlere büründürülebilir, burjuvazinin sınıf egemenliğini yıkabilir. Ne var ki, bir çok mücadele biçimi, örnek olarak ekonomik mücadele, politik mücadele ve ideolojik (teorik) mücadele birlikte de görülebilir ve zaten emekçi kitleler bu üç biçimi birlikte yürütürse, kesin başarı elde edebilir. Politik mücadele, toplumsal mücadelenin alt biçimleriyle üst biçimleri birlikte aynı dönemde de kendini gösterebilir. Tümünden yararlanılmalıdır. Fakat herhangi mücadele biçiminin o sırada öne geçtiği de somut olarak belirtilmelidir. İşçilerin devrimci partisi, mücadele biçimleri sorununda muğlak davranamaz.

Bu bakış açısını kendi somutumuzda bu topraklarda ilerleyen güncel sınıf savaşımına uygulamalıyız. Devrim bütün koşulların oluşmasıyla aktüel duruma geldi. Bu şartlarda sonuç ancak ve yalnızca devrimci mücadelenin en üst biçimlere başvurulabilir. Devrimci mücadelenin en üst biçimleri sorununu somut olarak ele alırken, göz önünde tutulması gereken ölçüt, sınıf kavgasının bugün geldiği düzeydeki gereksinimidir. Bu aşamada mücadelenin gereksinimi alt biçimlerle karşılanamaz. Mücadelenin günlük biçimleri, üst bizime varmak için değerlendirilmelidir.

Kitlelerin durumu kavramalarında sadece bizim söylediklerimiz değil, onların kendi deneyimlerinin de yeri var. Bugüne değin, gerçekleştirilen eylemler, kapitalist sınıf ve onların kolektif iktidarı kapitalist devleti devrerek, ezilen ve sömürülenlerin isteklerini karşılayacak kadar etkin olmuş değildi. Eylemler sonuç almaktan uzak kaldı. Çünkü dağılmış, zayıf, yetersizdi. Bu durum emekçi kitlelerde daha iyisini daha güçlü, daha etkin ve birleşik mücadele ortaya koymaları için bir dürtü, bir itki ve yürünen yolu yeniden değerlendirme, eleştirme, gözden geçirme düşüncesi yarattı.

Deneyimlerin gözden geçirilmesi devrimci kitlelerin, hareketin durumunun bütün yönleriyle görmesini ve bunun nasıl aşılacağına yol ve yöntemlerinin bulunmasını getirdi. Mücadeleyi daha üst biçimlere çıkarma hedefi, yığınların kendi deneyimlerinden çıkardıkları bir sonuçtur. 31 Mayıs 2013 ayaklanması tüm bu deneyimlerden sonuçlardan doğdu. Daha ileri gitmek için kendinden ileri gelen engellerden kurtulma, onları aşma düşüncesi devrimci bir düşünce biçimidir.

Hareketin bugün hangi düzeye geldiği öğrenilmek isteniyorsa, sadece nesnel koşulların durumu değil, bu koşulları devrime çevirecek devrimci öznenin durumu da doğru biçimde saptanmalıdır. Burada proleter ve diğer emekçi kitlelerin bilinç derecesinden söz ediyoruz. Yarım yüzyıllık yoğun devrimci mücadele içerisinde teori, politik ve pratik yönde büyük bir ilerleme ve yetkinleşme sağlandı. Tüm bu gelişmeler, kendini bilinçte yansıtmıştır. Bu topraklarda kitlelerin en mücadelecisi, en tutarlı, en devrimci, en ileri kesiminde –ki bunların sayısı milyonlara varmıştır– yüksek bir devrimci bilinç oluşmuştur. Yani insanlar, savaşırken, ayaklanırken, barikatlara koşarken ileri devrimci bilinçle hareket ediyorlar. Oluşmuş olan ileri devrimci bilinci halen küçümseyenler var. Öyle ki, ileri devrimci bilince sahip olan kitleler, devrimi gerçekleştirmede daha etkin bir rol oynar.

Bir saptama yapmak gerekir. Kitleler bugün, kendi gerçek güçlerinin farkında. Sadece öncü devrimci olanlar değil, artık toplumun çok daha geniş bir kesimi, halk gücünün, halk eyleminin varolan siyasal ve sosyo ekonomik koşulları değiştirecek bir yeterlilikte olduğunu görüyor. Türkiye ve Kürdistan'da bir dizi ayaklanma sırasında kendi gücünü ve bu gücün toplum üzerindeki etkisini gördü. Kürt halkının kendi isteklerini, kendi elleriyle gerçekleştirmek için giriştiği mücadele, kendi gücünün farkında olduğunu gösteriyor.

Kazanmak isteyen, devrimi gerçekleştirmeyi hedefleyen bir sınıf, olayları kendi akışına bırakmaz. Süreçe eylemleriyle yön verir. Bütün olayları, kapitalizmin ezdiği tüm insanların öfkelerini, tepkisini, gücünü ve hareketini, kapitalist sınıfı devirme mücadelesinde birleştirir. Verilen mücadelelerle yetinmez, mücadeleyi üst biçimlere çıkarmak için en büyük çabayı gösterir. Ancak o zaman yükselen devrim dalgası sönüp gitmez, tersine devrimin zaferiyle sonuçlanır.

Saldırılarına İnat

Basına yönelik saldırı duraksız sürüyor. Sosyalist basın sürekli davalarla, toplama ve cezalarla cendere altına alınmak isteniyor. Yeni Evre'de Mücadele Birliği yazı işleri müdürü Sami Tunca örneğinde olduğu gibi onlarca yılı bulan hapis cezaları ve halen devam etmekte olan davalarla karşılaşılıyor. Dinci faşizm böylelikle tüm toplumu sindirmeyi amaçlıyor.

Özgür Gündem'in başlattığı nöbetçi genel yayın yönetmenliği kampanyasına katılan demokrat aydınlar da bu baskı ve saldırı dalgasından payına düşeni alıyor. Kampanyaya katılan 44 kişiden 37'si hakkında soruşturma başlatıldı ve bunlardan Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TiHV) Başkanı Prof. Şebnem Korur Fincancı, Erol Önderoğlu ve Ahmet Nesin 'terör örgütü propagandası' suçlamasıyla tutuklandı. Şebnem

Korur Fincancı Bakırköy Cezaevi'ne, Erol Önderoğlu ve Ahmet Nesin de Metris Cezaevi'ne gönderildi.

Özgür Gündem konuya ilişkin yaptığı haberde şunları yazdı: "Bütün bunlardan daha saçma olan ise, böylesi yöntemlerle Özgür Basın'ı susturma fikrinin kendisidir. Bizi bilen bilir. Bugünkü savcılar, hâkimler ve hatta bakanlar ortada yokken biz vardık ve yine gerçekleri yazıyorduk. Bu gazete, çeyrek asırdır şehitlerle yürürken her zaman dostlarının dayanışması ile yaşadığı ve Türkiye'de demokrasi mücadelesi var oldukça da yaşayacak. O kelepçeler, sizin utancınızsa, bizim de onurumuzdur. Bugünkü sabah toplantısında her ücü de masamıza olacak ve biz yine dimdik ayakta duracağız. Hâlâ öğrenemediniz mi bu kadarını?"

İNADINA DAYANIŞMA

Faşizmin her saldırısı ters tepiyor. Sindirmek, devrim gücüne geri adım attırmak için inanılmaz bir baskı cendere kurdu. Sürekli saldırı, sürekli baskı, sürekli taciz... Ama inadına dayanışma, inadına ileri atılma, inadına kavga...

Bugün "İnadına DAYANIŞMA!" manşetiyle çıkan Özgür Gündem'in Beyoğlu'ndaki gazete binasının önünde, KESK, DİSK, TGS, İHD, THİV, TTB, TMMOB, Meydan Gazetesi ve birçok devrimci basın kurumu bir araya gelerek basın açıklamaları gerçekleştirdi. Dayanışma çığ gibi; Nöbetçi Yayın Yönetmeliği için 108 imza daha başvurdu...

Özgür Gündem Gazetesinin 3 nöbetçi genel yayın yönetmeninin tutuklanmasının ardından, dayanışma çığ gibi büyüyor. Gazetenin önünde yüzlerce kişi 'özgür basın susturulamaz' sloganlarıyla tutuklamalara protesto etti. "Biz de Özgür Gündem Gazetesi Genel Yayın Yönetmenliği'ne adayız" diyerek imza toplayan bir grup gazeteci, 108 gazetecinin ismini 'nöbetçi yayın yönetmenliği için Özgür Gündem'e teslim etti. Açıklamanın ardından toplanan 108 imza Özgür Gündem'e teslim edildi.

ÜÇ İNSAN VE FAŞİZM

#ŞebnemKorurFincancı
#ErolÖnderoğlu
#AhmetNesin

İnsan yanıkları, tank paletleriyle ezilen militan bedenleri, dedesi kucagında vurulan çocuk, kurşuna dizilen hamile kadın...

Buldozer homurtuları, kuşatılan kentler, onurlu bir baş gibi dimdik mücadele eden insan cüreti...

Çınlıplak soyulan insanlar, evleri-ocakları tarumar edilmiş ve yıkıntı üstüne çadır kurup kök salan halk...

Hürşit Kültür'i sormak,

Mehmet Tunç'u anlamak, Çekvar Çubuk'u unutmamak...

Bütün bunları yazmak, çizmek, görünür kılmak...

Kürt halkının sesi olmak, dayanışmak, yalnız olmadıklarının haykırarak...

Bir trafik kazasında yitirdiğimiz Çanakale İHD yöneticisi Rasim Oktar'ın dediği gibi: "bir kavgadır yaşamak..." ve görevdir bu yangın yerinde faşizme seslerimizi yükseltmek!

Kürt Halkı Yalnız Değildir!
DEVİRİMCI HUKUKÇULAR

Kadın Tutsakların İzleri Gazi'de

26 Haziran 2001'de zindanlarda Ölüm Orucu eyleminde ölümsüzleşen Aysun Bozdoğan anısına, Gazi Mahallesi'nde isminin verildiği amfi yenilendi.

Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'nde yatmakta olan bir Leninist tutsağın gönderdiği ağaç da Aysun Bozdoğan amfisinin yukarısına ekildi.

"Bütün Gücümüzle Karşı Duracağız"

Babaeski Gazi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nin imam hatiplerine karşı mücadele eden yöre halkı, 9 Haziran günü de sokağa çıktı. "Şerriata, Faşizme, Karanlığa Geçit Yok" sloganıyla yürüyen Babaeskililer, okullarına dokundurtmama kararlılıklarını bir kez daha gösterdiler.

Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi, Eğitim-Sen ve Okuluma Dokunma Platformu'nun çağrısıyla Babaeski belediye binası önünde toplanan yüzlerce kişi, Gazi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nin imam hatip haline getirilmesine karşı bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Okunan basın açıklamasında şu ifadeler kullanıldı: "Siyasi iktidarın dinsel nesil yetiştirme hedefleri, Babaeski'de çocuklarımızın geleceğini elinden almaya çalışmaktadır. Bir kez daha yineliyoruz. Çocuklarımızın geleceğini karartmaktan vazgeçin. Bilimsel, laik, demokratik eğitim haklarını kullanmalarına izin verin. Babaeski halkı, oynanan oyunun ve boyununun geçirilme istenen zincirin farkındadır. Çocuklarımızın, siyasi iktidarın siyasal-ideolojik hedeflerine kurban edilmesine bütün gücümüzle karşı duracağız."

Daha önce de okullarının imam hatipe dönüştürülmesi için 4 binden fazla imza toplayan Babaeski halkı, şimdi olayı yarguya taşımaya hazırlanıyor.

2 Yaşındaki Çocuğa 'Terör Örgütü Üyesi' Davası

Diyarbakır'ın Sur ilçesinde sokağa çıkma yasakları ve çatışmaların sürdüğü mahallelerde 3 Mart günü güvenlik görevlilerinin operasyonlara ara vererek güvenli bölgeye geçişini sağladığı 2 - 12 yaşları arasındaki çocuklardan 8'i hakkında 'terör örgütüne üye olmak' suçlamasıyla dava açıldı.

Çocuk Şube Müdürlüğü tarafından teslim alınan 12 yaşındaki K.Ş. ve G.A., 10 yaşındaki Ş.T., 8 yaşındaki T.A. ile R.A., 6 yaşındaki M.A., 3 yaşındaki Ö.A. ve 2 yaşındaki B.T. hakkında Cumhuriyet Savcısı Kenan Karaca'nın Diyarbakır Emniyeti'ne verdiği talimatların tutanağında çocukların yurda teslim edilmesi, içlerinden 2 yaşındaki B.T.'nin bakıma muhtaç olduğu için Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nde işlemleri yapılan annesine teslim edilmesi gerektiği belirtiliyor.

Diyarbakır İl Emniyet Müdürlüğü Çocuk Şubesi tarafından düzenlenen tutanakta "03/03/2016 günü Sur ilçesinde askeri unsurlara teslim olan şahıslardan yaş 18'den küçük olanlar Çocuk Şube Müdürlüğü'ne müze teslim edilmiştir.

Çocukların yaşları 12'den küçük olduğundan kimlik tespiti yapılarak yurda teslim edilmesi, çocuklardan B.T.'nin ge-

çici olarak bakıma muhtaç olduğundan TEM Şube Müdürlüğü'nde işlemleri yapılan annesine teslim edilmesi ve bu çocuk ile birlikte 12 yaş altında diğer tüm çocuklarla ilgili koruma kararı alınması.

Yoklama tutanağında belirtilen hususlar maddi gerçeğin araştırılması ve adli bir yargılamanın yapılabilmesi için lehte ve aleyhte olan delilleri toplamak ve muhafaza altına alabilmek üzere el konulan olay, yakalanan kişiler ve uygulanan tedbirler hakkında Cumhuriyet Savcısı derhal bilgilendirilmiştir. Yukarıda belirtilen emir ve talimatlar alınmıştır" denildi.

İşin özeti, evleri başlarına yıkılan, taranan, bombalanan ancak ölmeden sağ kalmayı başaran çocuklar, ailelerinden ayrılmaya ve asimilasyon saldırısı ile karşı karşıya bu defa da...

Editör

Yazının baştaftı sayfa 1'de

Dinci faşist tosuncuklar bunları ve burada saymadığımız daha pek çok açıklamayı "emir" sayıp harekete geçtiler. Ölüm tehditleri gırla geçti. Son marifetleri, İstanbul Firuzağa'da esnafa ve "ramazanda" yemek yiyenlere saldırmak oldu.

Kimileri, faşist devletin tepesinde oturan adamın bu tehdit ve gemi azya almış açıklama ve emirlerine anlam veremiyor. "Cumhurbaşkanı dediğin herkesi kucaklamalıydı." Bu ise tam tersini yapıyor, "bölüyor, ayırıyor."

İç savaş gerçeğini ve iç savaşın kendi yasalarını, devrimin gelişimini ve faşist devletin kendini koruma reflekslerini kabul edip anlamadıkça anlam veremezler de. Çünkü olan biten her şey bu olgulara uygun biçimde; iç savaşın kazanılması ve birleşik devrimin ezilmesi amacıyla uygun biçimde yapıyor.

O zaman şunu görüyoruz: RTE, a) Devrimin güçlerini kendi istediği alan ve zamanda,

kendini gücünün zirvesinde gördüğü koşullarda tayin edici çarpışmaya çekmeye çalışıyor. b) Karşı devrimin kitesine moral ve cesaret aşılama çalışıyor; "Korkmayın cesur olmalıyız" sözleri bunun içindi. c) Faşist devleti gücünün zirvesinde göstererek devrim güçleri üzerinde yıldırıcı etki yaratmaya çalışıyor.

Bu durumda şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: Bu tür tehdit ve meydan okumaları bundan sonra da sık sık duyacak, dinleyeceğiz.

Buraya kadarı madalyonun bir yüzüdür. Bir de öbür yüzü var ki tayin edici, belirleyici olan da budur. Nedir bu?

Devrim güçlerinin, emekçi sınıfların, Kürt halkının, Alevilerin ve diğer tüm ezilenlerin özgürlük ve tam kurtuluşu gerçekleştirme konusundaki kararlılıklarıdır. Devrimin toplumsal güçleri ve örgütlü politik güçleri bu konudaki kararlılıklarını defalarca gösterdiler.

Faşist devletin ve çetelerinin gerçekleştirdikleri en vahşi, en kanlı saldırıların bile devrimin örgütlü ve toplumsal güçlerinde en ufak bir

MEYDAN OKUMA!

yılgınlığa, kararsızlığa, geri çekilmeye yol açmaması bunun başlı başına kanıtıdır.

Birleşik devrimin tüm güçleri, faşist devletin ve onun başındaki adamın meydan okumasına meydan okumayla karşılık verdiler, veriyorlar. İrade kırmak istediler, kıramadılar. Mücadele kararlılığını yok etmek istediler, kararlılık her geçen gün artıyor.

Saldırıları ve tehditlerini sıklaştırmaları, zamanlarının daraldığını görmelerindedir. Haziran Halk Ayaklanması, 6-8 Ekim Serhıldanını gölgede bırakacak bir ayaklanma mayalanıyor. Firuzağa saldırısı sonrası ortaya çıkan eylem, kararlılık, öfkeli ruh hali bunun habercisidir. Faşist devletin tepesindeki kişinin her açıklamasında ayaklanmalara gönderme yapması boşuna değildir; ayaklanmadan korkuyorlar; korkuları boşuna değil.

Birleşik devrim kitlelerin eseri olacaktır ve devrime yürüyen kitleleri yenecek hiç bir güç yoktur. Haziran Halk Ayaklanması ve 6-8 Eylül Serhıldanı bize bunu gösterdi. Ama aynı tarihsel

olaylar bize başka bir şey daha öğretti. O da şudur: Ayaklanmanın politik hedefleri ayaklanmanın kendisi kadar önemlidir. Ayaklanmanın zaferi sadece ayaklananların cesaret, kararlılık vb durumlarına değil, örgütlü politik güçlerin ölerine koyacakları politik hedef ve amaçlara da sıkı sıkıya bağlıdır.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi, ayak sesleri gittikçe daha net duyulan ayaklanmayı zafere taşımak için ayaklanmacıların önüne kısa, net, kolay anlaşılabilir bir devrim programı koymalı, hazırlıklar yapılmalı.

Mevcut iktidarı, devletiyle birlikte yıkmak ve yerine devrimci bir iktidar kurmak zaferin kesin koşuludur. Politik iktidarın ele geçirilmesi dışında herhangi bir şeyi "zafer" diye göstermek halkları aldatmak anlamına gelecek.

Karşılıklı meydan okumalar tayin edici çarpışmaların habercisidir. Devrim yenilirse yeniden başlamak için bir kaç on yıl geriye gitmiş olacağız. Faşizm yenilirse hepsi yok olup gidecekler.

Orlando'da Gökkuşuğuna Kan Sıçradı

Dünyanın herhangi bir yerinde atılan bir tokat diye başlıyor o meşhur söz... Kan kokan bir coğrafyada her gün, her an, her saniye bu sözle sınıyanıyor duygu durumumuz.

Beirut'ta bir nar kesilse, bileklerimiz kanyor. Gözyaşının yürekte damladığı bir çağda, günler ölüm haberleriyle geliyor bu kurşun gibi ağır havada, süreklili.

Kötülüğün örgütlü dünyası güzele, iyiye, ileriye dair ne varsa kanatıyor, silmeye ve yok etmeye çalışıyor. Saldırıyor, canımızı en derinden yakıyor. Öyle bir kötülük ki bu, yas tutamaz kişiyi insanı, bir yas bitmeden ötekine sürüyor halimizi.

Orlando'da aşkı, sevgisini, neşesini, mutluluğunu kuşanmış dans eden LGBTİ+ bireyler hedefindeydi bu kez kötülüğün. Öldürüldük. Kanımız yandı. Canımız aktı. Öldürüldük.

10 Ekim yeniden, Cizre yeniden, Suruç yeniden, Paris yeniden... Yeniden, yeniden ve yeniden bir sürü acı, bir sürü öfke birleşip yığıldı göz pınarlarımıza, gözümüz set olamadı, patladı, aktı ve aktı... Gökkuşuğuna kan sıçradı Orlando'da.

Yakın tarihe bir dönüp bakın katledilenlere. Kimler yan yana gelmeli, kimler birleşmeli, kimler kime karşı gelmeli, ne yapmalı sorularının cevapları katledilenlerin kodlarında gizli ya da sere serpe ortada. Bu savaş çok belli; iyiyle kötünün, karanlıkla aydınlığın, kül rengiyle gökkuşuğunun, beyazla kızılın, ezenle ezilenin, yönetenle yönetilenin savaşı.

Canımız çok yanıyor ve bu can yangını öfkemizi büyütüyor. Bu öfkenin bilinciyle bir kez daha aklımızın dehlizlerinde yankılanıyor sessiz bir fısıltı, kapitalizme ve onun suç ortağı patriyarkaya karşı mücadelemiz kararlılıkla sürecek, sürecek, SÜRECEK!

Özgürlüğü biz inşa edeceğiz, gökkuşuğu umudunda bir dünyayı biz kuracağız.

Ezilen özgürleşmeden ezen özgürleşemez, biliyoruz, tıpkı LGBTİ+ bireyler özgürleşmeden heteroseksüellerin özgürleşmeyeceği gibi.

Bu bilinçle bir kez daha haykırıyoruz; "Vardık! Vaz! Varolacağız!", "Alışın Buradayız! Korkmuyoruz! Tüm Dünya Bizim!"

İzmir'de Orlando Protestosu

İzmir Gökkuşuğu Dayanışma Ağı, Orlando'da IŞİD tarafından yapılan katliama tepki göstermek ve katledilenleri anmak üzere 14 Haziran günü saat 20.30'da Alsancak Vapur İşkelesi önünde toplandı. Yarım saat süren sessiz oturma eyleminin ardından "Susma Haykır Eşcinseller Vardır" sloganı atıldı ve ardından forum düzenlendi.

Düzenlenen forumda katliam haberi duyulduğunda neler hissedildiği ve ilerleyen süreçte neler yapılması gerektiği üzerine konuşuldu.

"Söylediğim Her Bir Kelimenin Arkasındayım!"

DİSK, sabah saatlerinde yaptığı bir açıklama ile, Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu'nun Cumhurbaşkanına hakaret iddiasıyla gözaltına alındığını duyurdu.

Kendisi de sosyal medya hesabından duyuru yapan Arzu Çerkezoğlu, "Cumhurbaşkanına hakaret suçlamasıyla hakkımda yakalama kararı varmış! Şu an gözaltındayım. Birazdan savcıya ifade vereceğiz" dedi.

Kartal Adliyesi'ne sevk edilen Çerkezoğlu için "Gözaltındaki Genel Sekreterimize suçlama ile ilgili ifade vermesi için hiçbir çağrıda bulunulmamış, doğrudan yakalama işlemi uygulanmıştır" diyen DİSK; "İfadeye dahi çağrılmamış Genel Sekreterimiz hakkında 'cezasını çekmek üzere' yakalama tutanağı düzenlenmesi bir hukuk garabetidir" açıklaması yaptı.

ITUC ve DİSK'e bağlı sendikalar da ard arda açıklamalar yaparak bunun emek

hareketine yapılan bir saldırı olduğunu söylediler.

Savcılıkta ifadesi alınan Arzu Çerkezoğlu, birkaç saat sonra serbest bırakıldı. "Cumhurbaşkanına hakaret suçlamasıyla hukuksuz 'yakalama' sona erdi. Söylediğim her bir kelimenin arkasındayım!" diyen Çerkezoğlu, 31 Ağustos 2015'te Amed'de sağlık emekçilerinin bir eyleminde söylediği sözler için suçlanıyor.

BURADAYIZ!

diyen LGBTİ+ bireyler sokağa çıkmış ve sert bir saldırıyla karşılaşmış, direnmiş ve çatışmışlardı. Saldırı bu yıl da bekleniyordu ancak bu senenin eskiden farklı olan yanları, onur haftası yaklaşırken kendini göstermeye başlamıştı.

1969 yılının Haziran'ı büyük bir ayaklanmaya gebeydi: Stonewall Ayaklanması. Stonewall Inn adlı LGBTİ+ barından başlayan büyük bir ayaklanma. LGBTİ+ bireyler uğradığı baskıya, devlet şiddetine, sivil şiddetine, ayrımcılığa, kötü muameleye karşı ayaklanmış; kendilerine saldıran polisi 4 gün boyunca bara hapsedmiş, günlerce sokak çatışmalarıyla, eylemlerle onuruna sahip çıkmıştı. Bu tarihi günlerin anısını korumak ve onuruna sahip çıkmak için dünyada ol-

duğu gibi Türkiye'de de her yıl görkemli onur yürüyüşleri düzenlenmektedir. Bu sene ise tüm dünyada LGBTİ+ bireyler Orlando Katliamı'nın sızısı ve öfkesiyle sokağa çıktı. Türkiye'de ise bu öfkeye, gerici faşist çetelerin katliam tehditleri ve dinci gerici yayınların hedef göstermeleri eklendi. Hedef gösteren, tehdit eden kitle "ecdat'tan, "Osmanlı'dan dem vuran; "erkeklik'te, "normal(?)'den, "sapkınlık'tan bahseden bir kitle... Bu kitlenin tarihte ve Osmanlı Tarihinde heteronormatif olmayan insan ilişkilenmeleri üzerine bir okuma yapmaları canlarını hayli sıkacaktır! Bu tehditlerle süren nefret yumağı devletin yasaklamasıyla varacağı yere vardı. Bu grupların ve devletin tarih hafızası Stonewall'u hatırlıyordu, Gezi'yi

Firuzağa'da Faşist Saldırı

17 Haziran akşamı Radiohead grubunun internet üzerinden bir çok ülkede canlı yapılan etkinliğine Cihangir'de bir kafede "ramazanda içki içiyorsunuz" denilerek gerici tarafından saldırıldı. Radiohead'in yeni albüm etkinliği sırasında dünya basınında da geniş yer buldu. Radiohead de Türkiye'deki hayranlarına mesaj gönderdi. Gö-

derilen mesajda "Kalbimiz İstanbul'da saldırıya uğrayan Velvet Indiegroun ile beraber. Bir gün geriye baktığımızda, hoşgöründen uzak böylesi bir şiddetin çoktan aşıldığını görmeyi umuyoruz. Şu anda İstanbul'daki hayranlarımıza sadece sevgimizi ve desteğimizi verebiliyoruz" denildi.

Saldırıya tepki gösteren halk ise bu gidüş

dur demek için kendi hayatımızı korumak için 18 Haziran'da saat 21.00 de Cihangir'de bir araya gelme çağrısı yaptı.

Firuzağa Camisi'nin önünde toplanan kitle "Faşizme karşı omuz omuza; katil, hırsız AKP, bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganları attıktan sonra, polis gruba biber gazı ve plastik mermi ile müdahale etti.

Kendisi gibi yaşamayanlara karşı estirilen terörün protesto edildiği gösteride, çok sayıda eylemci gazdan etkilendi.

Tepkiler üzerine Beyoğlu, Firuzağa'da plakatan aşıldığını görmeyi umuyoruz. Şu anda İstanbul'daki hayranlarımıza sadece sevgimizi ve desteğimizi verebiliyoruz" denildi.

Saldırıya tepki gösteren halk ise bu gidüş

hatırlıyordu besbelliki. Yasağa en güzel yanıt ise kitleden geldi; yasağı tanımıyoruz, sokaktayız. Bugün yürümezsek, sokağa çıkmazsak yarın daha çok öldürüleceğiz, #izinsitemedikki.

Trans onur yürüyüşü; devletin ve sivil faşist çetelerin saldırılarıyla, eril küfürleriyle, nefret söylemleriyle, yarım metreden insanların ensesine plastik mermi sıkılmalarıyla, gökkuşuğu bayrağını yakmalarıyla, kaba şiddetiyle, gazıyla, jopuyla geçti. Onuruna sahip çıkan bireyler, onursuzluğun örgütlü gücü saldırdı. Trans bireylere kimlik sorarak,GBT dayatarak onursuzluklarının nasıl leş koktu-

Bir MB Okuru

YOĞUN İÇ SAVAŞ

Umut Çakır

Ne parlamento kürsüleri, ne parti ve muhtar buluşmaları... Günlük politikanın ağırlık merkezi bir süredir bambaşka bir yerde: Korkunç tahrip gücüyle etrafındaki her şeyi yakıp yıkan bombalar ve cenazeler. Tüm sınıf ve katmanlar, kendi öz koşulları ve yaşamsal çıkarlarına göre, gündelik yaşamın ayrılmaz bir parçası haline gelen politik şiddetin etrafında kendi konumlarını alıyorlar. Günlük alışkanlıkları ve geleneksel tutumları kökünden değiştiren bir iç savaş, kahredici gerçekliğini ve katı kurallarını toplumun tüm sınıf ve katmanlarına en acı yoldan, yani pratikte kabul ettiriyor.

Şiddetli iç savaş bu dönüştürücü gücünü, birincisi olağanüstü yoğunluğundan; ikincisi en köklü çatışma ve çelişkileri bir çözüme ulaştırma potansiyelinden alıyor. Biz burada, yoğunluğun getirdiği etki ve dönüşümleri masaya yatıracağız.

Genelkurmayın yaptığı resmi açıklamalara kalırsa, sadece son bir yılda, savaşta ölenlerin rakamı 10 bin. Gerilla kayıplarına dair resmi abartıyı bir kenara bırakır ve kendi büyük kayıplarını saklama tavrını hesaba katarsak, bu rakamın rahatlıkla 5 binden fazla olduğunu söyleyebiliriz. Bu rakam, çeyrek asırdır en şiddetli biçimlerde süren uzun iç savaşta, en az dört beş kat artan bir yoğunluğa işaret ediyor. Ve bu tırmanma eğilimi her geçen gün artıyor. Çok kısa bir sürede bu derece yoğunlaşan, adeta sığırma yapan bir iç savaşın toplumun bütün sınıfları üzerinde sarsıcı etkiler bırakmaması düşünülemez.

Yeni durumun tekeli sermaye arasında yarattığı etki, yakın ve açık bir tehdide yönelik yaşamsal bir korku ve akıl tutulmasıdır. Resmi ve gizli yazışmaların ana konusu, devletin bekası sorunudur. Veznecilerde patlayan bombadan sonra RTE'nin kameralara söylediği "ilk insanla başladı, kıyamete karda sürecek" lafları, ciddi bir beyin sarsıntısının izleri gibi yorumlandı. Fakat öyle değil. Egemen tekelciliğin saplandığı haleti ruhiyesinin bir yansımasıydı. İç savaş bu şekilde ezelden ebede süren iyilik ve kötülüğün çatışmasına indirgenen bir anlamı var. Birincisi; tekelci sermaye iç savaşın taraflarının hangi amaçlar güttüğünü -ki tam da bu konuda toplumda açık bir tartışma vardır- gözlerden saklamak niyetinde. Ama bu söylemde politika zaman- mekan bağlamından kopartılıyor, tıpkı bilgisayar oyunlarının iyiler kötüler savaşına indirgeniyor. İkinci anlam; iç savaşın tekelci egemenlere hiçbir politik manevra alanı bırakmadığı, salt askeri tutum ve gereklerin siyasal alanı yutuşunun itirafıdır. Tekelci sermaye iç savaşını mümkün olan en kötü biçimde, politik akıl ve manevra kabiliyetinden yoksun biçimde sürdürmeye mahkum. Burjuvazinin emekçi sınıflar üzerindeki politik egemenliğinin parça parça dökülmesinin bir başka tezahürü.

Nüfusun sürekli devrimci etkinlik içinde olmayan kesimi, yani küçük mülk sahipleri ile kredi kartıyla uyuturulmuş emekçi çoğunluk, yoğun iç savaşta epeyce tedirginlik duyular. Kalabalık meydanlar haftalarca boş kaldı. Fakat bu kesimler de günlük yaşamın parçası haline gelen iç savaşın sonuçlarına alışmaya başladılar. Nasıl alışmasınlar? Şehirler arası yolculuklarda, hatta iş yeri ile ev arasında onlarca arama noktası, operasyon ve kontroller, beton bariyer ve kum torbalarıyla korumaya alınan resmi binalar, her sokakta devriye atan zırhlı ağır silahlı araçlar ve tüm bu olağanüstü önlemlere rağmen önlenemeyen silahlı eylemler, kaybolan sivil yaşamlar. Devlet, kendini korumak için daha kalın zırhlara büründükçe, şiddetin boyutu katlanıyor.

Başka bir yerde olsa, halk kesiminden insanların ölümü, büyük bir kitle hareketini devrimci iç savaşın karşısına çıkartırdı. Fakat Gezi'den bu yana zafer umudu elle tutulur hale gelen devrimin gücü, halkın faşist aygıtta duyduğu öfke, bu türden tepkileri köreltmeye yetiyor. Ve günlük açıklamalarda 20-30 kişilik kayba işaret eden yoğun iç savaş, içi boş "terör" demagojilerinin boşa çıkartıp savaşın politik içeriğini belirginleştiriyor. Emekçiler tıpkı Ankara Kızıl Yayımlı patlamasında olduğu gibi yaşanan durumlardan, hükümeti- sarayı sorumlu tutma alışkanlığını ediniyor. İşte bu bilinç, oldukça ileri bir bilinç seviyesidir. Devrimci mücadelenin kıyısında kalanlar, fakat bir kez eyleme geçtiklerinde Gezi gibi fırsatlar yaratırlar, sürekli uzak durdukları politik partilerden öğrenemedikleri iç savaş derslerini, en acı yoldan öğreniyorlar. Önce büyük bir korku ve tedirginlikle, sonra birlikte yaşamaya alışarak ve nihayet bir noktada keskin bir tutum değişikliği göstererek...

Yakın geçmişte benzer bir yol yürünmüş, Gezi ayaklanması ile sonuçlanmıştı. Uzun süre kıyıda köşede olan biteni seyreden çoğunluk, her eylemde kullanılan gaz ve basınçlı suyu, önce yaşamlarının kaçınmadıkları bir alışkanlığı haline getirdiler; daha tek eyleme girmeden, bunlarla baş etmeyi öğrendiler. Ve devrimin dolaylı sonuçlarını ciğerlerini yaka yaka içlerine çektiler. Böylece devrim, örgütsüz kitleler için, görünce kaçınılması gereken değil ama yan yana yaşanması, tanıklık edilmesi gereken bir olgu haline aldı. Nasıl ki bir zamanlar gaz ve basınçlı su, önce ciddi bir korku, sonra alışkanlık ve nihayet bir noktada tepki kaynağı durumlarına dönüştüyse; aynı durum yoğunlaşan iç savaşın vızıldayan kurşunları, yakıp yıkan bombaları içinde geçerli olmaya başlıyor. Örgütsüz, sıradan yaşamları içinde sıkışan milyonlar, ya kabuklarını bir kez daha kırıp politik bir tutum alacaklar, ya da şiddetini artıran yoğun iç savaşın isimsiz kurbanları olacaklar. Ölümün hiçleştiği bir yerde, yaşam kendine yüce bir anlam aramaya yönelir.

Devrimci sınıflar ise, zaferi vaat eden yol ve yöntem arayışlarını sürdürüyorlar. En çok satan kitaplar arasına, devrimi anlatan klasik Marksist eserler giriyor. Devrime yönelen her sınıf, önce geçmiş dersleri kavraması ve gözden geçirmeye yönelir. Kürt halkı, dışarıdan görünenin aksine, kent savaşlarının en vazgeçilmez ögesi. Fırat'ın doğusuna geçildiğinde, on katma çıkan kontrollere rağmen, devrim savaşçıları her hedefe ulaşabiliyorsa, yüzlerce bir gecede ortadan kaybolup, başka bir yerde ortaya çıkabiliyorsa, Midyat gibi en korunaklı görünen iller bile sarsıcı eylemlere sahne olabiliyorsa, tüm bunların tek bir anlamı var: Orada halkın ezici çoğunluğu devrimci savaşçılara yol gösteriyor, lojistik ve istihbarat sağlıyor demektir. Kürt emekçileri, devrimci halk savaşına bu biçimlerde katılıyor. Nihai kapışmanın yaklaştığını hisseden emekçi Alevi toplumu hızla örgütleniyor, aralarında sıkı bağlar kuruyor ve kuşkusuz silahlanıyorlar.

Milyonları silahlı bir ayaklanmanın yaratıcısı hale getirecek koşullar işte böyle olgunlaşıyor. Komintern'in faşizme karşı savaşta altını önemle çizdiği gibi, özne etkinin zayıflığı ya da küçüklüğü değil, "emekçi kitlelerin bilincindeki değişikliklerin nasıl kullanılacağı önem taşıyor." (Lawerenz, Faşizmin Tahlili, sf. 115) Devrimler ve uzun iç savaşlar tarihinde, sarsıcı dönüşümün anları kritiktir ve böyle anlarda net bir politik çizgi, maddi güç haline gelme olanaklarına kavuşur. İç savaşın olağanüstü artış gösteren şiddeti devrimci sınıflarda ve daha geniş kitlelerde nihai bir kapışmaya uygun ruh hali, tutum ve alışkanlıklar iklimi yaratıyor.

Faşist aygıtın, yalnızca fethedilmeyip ama parçalanmasına, yerine devrimci halk iktidarı konmasına, faşizmin esas temelini oluşturan tekellerin tüm banka ve kurumlarına, el koyulması çağrısı, hiç kuşkusuz içi boş ve giderek komikleşen adalet arayışlarından, hiçbir zafer vaat etmeyen direniş çağrılarında daha büyük bir etki bırakacaktır.

Rehin Tutulan İşçiler İçin Eylem

İnşaat İşçileri Sendikası üyeleri, 9 Haziran günü İstanbul 4. Levent'teki Suudi Arabistan Başkonsolosluğu önünde Suudi Arabistan'da bir şantiyede rehin tutulan inşaat işçilerine destek amacıyla eylem yaptı.

Basın açıklamasını gerçekleştirmek üzere Suudi Arabistan Konsolosluğu önüne gelen İnşaat İş Sendikası üyeleri ve işçiler, konsolosluk önünün bariyerlerle çevrildiğini, çok sayıda polis çevre beklediğini ve binanın bahçesine TOMA çekilerek korumaya alındığını gördüler.

İnşaat İş Sendikası adına Halil Çelik, bir işçinin kendilerine mail yoluyla ulaşarak RDS firmasında kölece koşullarda çalıştırıldıklarını, aylardır ücretlerini alamadıklarını, ardından pasaportlarına el konularak şantiyede rehin tutulduklarını, zaman zaman polis saldırısına maruz kalıp gözaltına alındıkları yönünde bilgileri ilettiğini ve bu konuda inşaat işçisi arkadaşlarıyla dayanışma için çeşitli girişimlerde bulunurken, Türkiye'de konunun muhatabı

olan Suudi Arabistan Başkonsolosluğu'nun da dikkatini çekmek istediklerini belirterek basın açıklamasını okudu.

Basın açıklamasında Riyad'da yaklaşık 120 işçi pasaportlarına el konulduğu için ülkede rehin kaldıkları, 9 aydır şantiyede çalışan işçilerin 8 aydır maaşlarını alamadıkları, aralarında 16-17 aydır maaş alamayanlar olduğu için 1,5 ay önce iş bıraktıkları anlatıldı. İşçilerin bu defa da yemelerinin kesildiği, polise verildikleri, gözaltına alınıp cezaevine atıldıkları aktarıldı.

"Göçmen işçilerin haksız ve baskıcı şekilde kölelik ko-

şullarında çalıştırılmasına izin veren ve hatta kar uğruna bu şirketlerle işbirliği yapan devletleri sorumlu tutuyoruz. İşçileri pasaportlarını alarak rehin tutan, haklarını almak için örgütlendiklerinde cezavine attıran şirketleri sorumlu tutuyoruz" denilen açıklamada talepleri de şöyle sıralandı:

"İşçilerin pasaportları iade edilsin, işçilerin ödenmeyen ücretleri iş bıraktıkları günler dahil olmak üzere ödensin.

Devletler göçmen işçilerin güvenliği, sağlığı ve tüm hakları için gerekli düzenlemeleri ve denetimleri yap-

makla yükümlüdür. Gerekli yasal düzenlemeler ve denetim mekanizmaları taşeronlar, patronlar lehine değil işçiler yararına derhal devreye sokulsun.

Kefala sistemine son verilsin.

Göçmen işçilerin temsil hakkı tanınsın.

Göçmen işçiler için çalışma vizesi alınsın ve güvenliği, sigortalı, sözleşmeli çalışma ortamı sağlansın.

Bütün işçiler için de geçerli ulusal asgari ücret belirlensin ve toplu sözleşme hakkı tanınsın.

Düzgün ve adil denetim ve şikayet mekanizmaları ile işçilerin firmaların insafına bırakılması engellensin."

"İnşaat İşçisi Yalnız Değildir", "Göçmen İşçiler Köle Değildir", "Yaşamın Sınıf Dayanışması" sloganlarının atıldığı basın açıklamasından kısa bir süre sonra Arabistan'dan yardım çağrısı atan DGS işçilerinden, kendilerine yemek verilmeye başlanmasına ve ücretlerin ödeneceğine dair söz alındığına dair haber geldi.

Kolombiya Köylüleri Kazanıyor

Kolombiya'da köylülerin grevi sürüyor. 30 Mayıs'tan bu yana Kolombiya'da kır işçileri, çiftçiler, köylüler, yerli halklar ve Afro-Kolombiyalılar toprak eşitsizliğine, özelleştirmelere ve Kolombiya'daki barış görüşmelerine yerli toplumların, köylülerin, kır işçilerinin çatı örgütü olarak dahil edilmemelerine karşı grevler ve gösteriler düzenliyorlar. Grev ve eylemlerin sürdüğü 2 hafta içinde polise de sık sık çatışmalara girildi, 3 kişi öldü, 100'ü tutuklandı, 202 kişi de yaralandı.

27 bölgedeki 70 kırsal topluluk temsilcisi, bir anlaşmaya varılabilmesi için hükümete 36 saatlik süre tanıdı. Juan Manuel Santos hükümeti müzakerelere başlamayı kabul edip bazı konularda da anlaşmaya varılınca, köylüler kısmi

bir zafer kazanmış oldular. Mutabakata varılan ilk anlaşmaya göre hükümet barışçıl gösterileri terörize etmemesi yönünde polise doğrudan emir verecek, protesto hakkı tanınacak ve müzakerelerde yerli toplumların, Afro-Kolombiyalıların ve köylülerin politik, ekonomik ve kültürel haklarının korunması gündeme alınacak.

Hükümet ayrıca köylü hareketini ve eylemlerini kriminalize eden po-

litikalarına ve uygulamalarına son verecek.

Bu maddenin 2013, 2014 ve 2016 yıllarındaki grevler sonucunda tutuklanan köylülerin davalarını etkilemesi bekleniyor.

Anlaşmanın bir diğer maddesi ise kırdaki halkın yaşamının bağlı olduğu suyun, havanın ve ekosistemin korunmasını sağlayacak adil bir toprak paylaşım süreci için müzakerelere başlanması.

Nestle'de Grev

Nestle ile Tek Gıda-İş Sendikası arasında süren Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması nedeniyle 21.06.2016 tarihinde grev başladı.

900 işçinin çalıştığı fabrikada TİS için yapılan görüşmelerde uzlaşma sağlanamaması sonucu işçiler greve çıktı.

Grev kararı üzerine işçiler sabah erken saatlerde fabrika önünde toplanırken Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türker açıklama yaparak şunları ifade etti:

"Umuyorum uzlaşma en kısa zamanda sağlanır. Şu anda fabrikada üretim

durdu. Bakım için, yasal sorumluluk gereği içeride kalması gereken belli sayıda işçi arkadaş var. Onların dışında bütün arkadaşlar, dışarıda ve greve katılmış durumda. Bizim talebimiz, 600 lira seyyanen ücret artışıydı. İşveren, çok düşük bir teklifle geldi ve bir ortak nokta bulunamadı. Tabii bu demek değildir ki grev, uzun süre devam edecek. Bu görüşmeler, grev başlamış olsa bile her an gerçekleşebilir ve her an bir uzlaşma noktası bulunabilir."

Konuşmanın ardından fabrikaya "Bu iş yerinde grev vardır" pankartı asıldı ve işçiler hep birlikte grev halayına durdu.

Nijer'de, aralarında 20 çocuğun da bulunduğu 34 mülteci, Cezayir sınırı yakınlarında, Sahra Çölü'nde ölü bulundu. Küçük çöl kasabası Assamakka yakınlarında bulunan mültecilerin, insan kaçakçılarının terk etmesinin ardından susuzluktan ölmüş olabilecekları düşünülüyor.

Fransa'da Bir Yanda Grev Bir Yanda Futbol

Fransa'da işçi ve emekçilerin Çalışma Yasasına karşı eylemleri, Euro 2016 maçlarına rağmen sürüyor.

14 Haziran günü yapılan eylemlerin en büyüğü yine Paris'te idi. Ve destek amacıyla on binlerce ulaşım sektörü çalışanı da greve gitti. Demiryolu şirketi SNCF'nin açıklamasına göre, tren seferlerinin dörtte biri ile yarı arasında bir kısmı iptal edildi.

Liman işçileri de bu grev dalgasından geri kalmadı, binlerce işçi greve gitti. Fransız havayolu şirketi Air France pilotları da 11 Haziran'da başladıkları dört gün sürecek grevi sürdürüyor. Pilotların grevinin öncelikli hedefi çalışma koşullarının iyileştirilmesi.

Çöp imha işçilerinin grevleri de kesmen devam ediyor ve Paris'te hemen her köşede çöp poşetleri göze çarpıyor.

Eylemlerde polis yine halka saldırdı, çatışmalar yaşandı, 73 kişi gözaltına alındı, 29 polis, 11 eylemci yaralandı.

Sendikaların açıklamalarına göre Fransa genelindeki protesto eylemine 1 milyon 300 bin kişi katıldı.

Protesto eylemlerinden Eyfel Kulesi de etkilendi. Eyfel, eylemler nedeniyle ziyarete kapatıldı.

Avcılar'da İşçi-Sendika Düşmanlığında Çıta Yükseliyor!

CHP'li Avcılar Belediyesi, işten atılıp direnişe geçen işçileri ve sendikayı suçlayıp, hedef göstermek için bildiriler dağıtmaktan, dövizler asmaya, çevreyi pankartlarla donatmaya kadar üstün bir performans gösterirken, çalışan işçiler üzerindeki mobbing, baskı, tehditler, ayak oyunlarında da elinden geleni ardına koymuyor. İşçilerin bu tehditlere rağmen kararlılıkla sendikayı savunmaları ve direnişteki arkadaşlarına sahip çıkmaları ise Avcılar Belediyesi'nin işçi-sendika düşmanı hırslını daha da körükliyor.

Baskıları işe yaramayan Avcılar Belediyesi, 9 Haziran günü 14 süpürgeciyi 'Performans düşüklüğü'

gerekçesiyle işten attı. İşten atılan işçiler arkadaşlarını ve sendikayı bilgilendirmek üzere direniş çadırına geldiler.

Atılan işçilerden 7 kadın işçi, Belediye Başkan Yardımcısı Burçin Baykal ile yaptıkları görüşmeden bir süre sonra işe geri alın-

dılar. İşçiler ise, kadın işçilerin işten atılmalarının belediye yönelik tepkileri arttıracığı düşüncesiyle geri almıklarını söylüyorlar.

Bu haksızlığa sessiz kalmamak gerektiğini düşünen işçiler sendika ve avukat ile görüşerek, kendilerini sendikadan istifa etmeleri için tehdit eden bölge amirleri hakkında hukuki süreç başlatmak istediklerini belirttiler.

İşçiler 10 Haziran günü topluca şikayet dilekçelerini hazırlayıp, dava açarak hukuksal süreci başlattılar.

Avcılar'da 15-16 Haziran Coşkusu...

Avcılar Belediyesi temizlik işçileri kitlesel ve coşkulu etkinlikle 46. yılında 15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Ayaklanmasını andı.

Belediye-İş, Deriteks, Tümtis, Haber-İş, TGS, DİSK Gıda-İş, Cam Keramik-İş, TMMOB, KESK ve Liman-İş'in yer aldığı platformun çağrısıyla 15 Haziran'da saat 18.00'de Avcılar Marmara Caddesi girişinde toplandı.

Eylemde çağrıcı kurumların imzasını taşıyan "15-16 Haziran ruhuyla direniyoruz" pankartı, Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube imzalı "Avcılar Belediyesi'nde atılan işçiler geri alın" ve "Bakırköy Belediyesi'nde atılan işçiler geri alın" pankartı açıldı.

Eyleme erkek şiddetiyle yaşamını yitiren Nuran Aslan'ın ailesi, arkadaşları ve kadın örgütleri de Nuran Aslan için açılan pankart ile katıldı.

Mücadele Birliği'nin de aralarında olduğu çok sayıda siyasi yapı ve sendikanın katıldığı eylemde bini aşkın kişi Avcılar sokaklarını çınlattı.

Marmara Caddesi boyunca süren yürüyüşte direniş çadırına kadar coşkulu bir şekilde "Kurtuluş Yok Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!", "Atılan İşçiler Geri Alın!", "Direne Direne Kazanacağız!", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek!", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!", "Yaşasın İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği!",

"Handan Baksana Kaç Kişiyiz Saysana", "Sendika Hakkımız Engellenemez!", "Başkan Şaşıрма Sabrımızı Taşıрма" sloganları atılarak direniş çadırının yanındaki alanda toplandı.

Burada önce sınıf mücadelesinde hayatını kaybeden işçiler için saygı duruşunda bulunuldu ve "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganı atıldı.

Saygı duruşunun ardından Belediye-İş Sendikası Örgütlenme Sekreteri Nihat Alçiçek 15-16 Haziran'ı yaratıcıları selamladı ve bu büyük direnişte ha-

İşten Atmalara Karşı Dayanışma Büyüyor...

Mücadele Birliği Platformu da, 10 Haziran günü sabah erkenden Avcılar Belediyesi Temizlik işçileriyle dayanışmaya gitti.

"Avcılar İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" diyerek işçilerle buluşan Mücadele Birliği, "İşten atmaların devam ettiğini duyduk, dayanışmaya geldik" diyor. Gelen gençlerle işçilerin kısa tanışma faslından sonra işçilerin hiç eksik etmediği 'direniş çayları' geliyor.

İşçilerin çalışma şartlarından, yaşamlarından, Avcılar Belediye Başkanı ve yönetiminden, CHP'den, direnişin seyrinden konuşulmaya başlandı. Sürmekte olan işçi eylemlerinden, geçmişteki deneyimlerden bahsederek süren sohbette işçiler, belediyenin işçileri ve sendikayı hedef gösteren tutumlarından bahsederek "Biz iyi niyetle güzellikle çözülmüşten yanayız. Ama Handan Toprak, ısrarla bizlere cephe almaya, sendikamızı ve bizi hedef göstermeye devam ediyor. Biz eylemi başka bir aşamaya sıçratmayalım dedikçe baskılar artıyor, arkadaşlarımız işten atılmaya devam ediyor" diyorlar.

Geçmişteki işçi eylemlerinden, toplumsal

olaylara geliyor sohbet...

Emeğe Ezgi Müzik grubu solistin konserleri sırasında yaşadıkları bir iki anekdotu aktarışının

konu, oralardaki yaşam, etkinlikler, memleketlerindeki politik durum. Emeğe Ezgi Müzik Grubu, et-

burada devrim sloganları duymayalı bu halk Denizlerin yoldaşlarıyla yine devrim sloganları attı ya.. Çok mutluyuz" denildiğini anlatıyorlar. Meğer işçilerin de farklı yerlerde benzeri etkinliklerde anıları, bildikleri varmış...

İşçilerle kimi ayakta kimi masa başında sohbet devam ederken, işçilerde bir hareketlenme oluyor. Handan Toprak belediye binasından çıkıp arabasına binerken işçiler "Alkışlıyoruz, Sizi Sınıfça Alkışlıyoruz" diyerek protesto ediyor.

Bu alkışlar bir selamlamayımsı gibi yüzüze gülümseyerek işçilere el sallayan Toprak "Gezi'nin Doktoru Avcıların Patronu" sloganıyla protesto edilmeye devam ediyor.

Güzel sohbet doyum olmaz.. İster istemez ayrılma zamanı geliyor.. Mücadele Birliği, "Biz bu sohbete doyduk, direniş çayımızı içmeye tekrar geleceğiz. Avcılar Temizlik İşçilerinin kazanacağını inanıyoruz ve elimizden gelen desteği vereceğiz" diyerek vedalaşıyorlar.

İşçiler, "Güzel sohbeti ama kiminizin okulu kiminizin işi var gitmesi gereken, biz direniş çadırımızdayız. Yine görüşürüz... Haa, işe alınsak o başka, caddeleri sokakları şöyle bir dolanınca birimizden birine rastlarsınız mutlaka" diyerek uğurluyorlar...

İşten atmaların yaşanması üzerine dayanışma ziyaretine gelenler daha da artıyor... Ve dayanışmaya gelenler oldukça Avcılar'da sloganlar daha gür yankılanmaya devam ediyor...

ardından 95'teki Gazi Mahallesi'ndeki ayaklanmaya ve tabi Gezi Parkı eylemleriyle başlayan Haziran ayaklanmasına değiniyor. İşçiler de başlıyorsa Gazi Mahallesi'ndeki ayaklanma anılarına, oradan Gezi Ayaklanması günleri konuşuluyor..

kinlikler için gittikleri yerlerden bahsediyor. İşçilerle sohbet müzik üzerinden kolaylaşıyor hemen...

Sonra müzik ve eylem bir araya geliyor. Bir etkinlikte söyledikleri Deniz Gezmiş ağıtı yüzünden jandarma tara-

Gençlerden birisi "Buradaki direnişin seyrini üzerine konuşurken ısrarla 'biz güzellikle çözülsün istiyoruz, eylemi farklı aşamalara taşımak istemiyoruz' derken anlamamıştım... Meğer eylem tecrübesi konuşuyormuş, deyince kaha kaha yük seliveriyor.

İşçilerin aileleri, memleketlerine geliyor

ından müziğin kesilmeye ve müzik grubu üyelerinin sahneden indirilmeye çalışıldığını, halkın sahnenin etrafını sararak jandarmayı yaklaştırmayıp slogan atmaya başladıklarını anlatıyor grup üyeleri. Etkinlik sonunda köy evlerine girdiklerinde "İyi ki geldiniz, müzik hasretimizi giderdiniz. İyi ki geldiniz çok uzun yıllar oldu

Direnişe Destek Verdiler Sürgün Edildiler

Avcılar Belediyesi Tüm Bel Sen işyeri temsilcisi, direnişte olan temizlik işçilerini ziyaret ederek sendika olarak işçilerin mücadelesinde yanlarında olduklarını ifade etmesinin ardından Avcılar Belediyesi'ne bağlı hayvan barınağına sürgün edildi.

Sürgün ve baskılara rağmen Tüm Bel Sen İstanbul 1 Nolu Şube üyeleri 15 Haziran günü saat 12.30'da direniş çadırı önünde bir basın açıklaması yaptı.

"Atılan İşçiler Geri Alın", "Sendika Hakkın Engellenemez", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" Taşeron İşçisi Köle Değildir", "Zafer Direnen İşçilerin Olacak" sloganlarının atıldığı eylemde emekten ve emekçiden yana olacağını, örgütlü toplumu ve kadın haklarını savduğunu ve

halkçı belediyecilik yapacağını söyleyerek Avcılar Belediye Başkanı seçilen Handan Toprak Benli'nin sendikaya üye olan taşeron işçileri işten atarak, sendika üyesi memurları sürgüne göndererek söylediği her şeyi icraatlarıyla yalnamakta olduğu vurgulandı.

Sendika olarak taşeron işçileri desteklediklerini duyurularının ardından işyeri temsilcileri Meral Aslan Dil ve üyeleri Songül Hangüneş'in sür-

gün edildiğini anlatarak, sendikal örgütlülüğünde yok sayıldığı işyerlerinde çalışmaya barışın da sağlanamayacağını belirterek Avcılar Belediyesi'ni uyardılar.

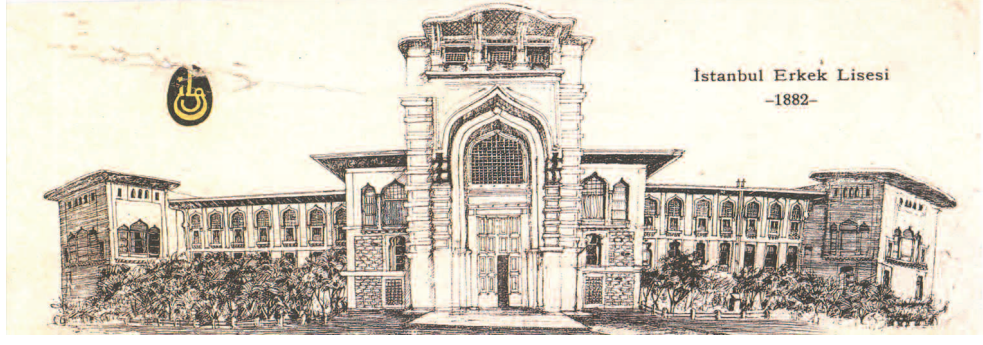
Tüm Bel Sen üyesi Avcılar Belediyesi çalışanları, sürgün edilen 2 kadın arkadaşlarının derhal işlerine iadesini, işten atılan taşeron işçilerin işlerine geri alınmasını ve işçiler üzerindeki her türlü baskıya son verilmesini istedi.

Turizm Krizini Çözmek İçin Memurları Zorunlu Tatile Çıkarmaya Hazırlanan Hükümette İlk Hedef Memur Çocukları: "Babanıza söyleyin dondurma da alsın size e mi?" Zaytung

Erdoğan: "Hamdolsun ki rahmetlinin son yumruğu da bize nasip oldu..." Zaytung'

Karanlığa Dönülen Sırtlar, Devrime Dönen Yüzler

Erkin başını bu defa kızdıran Liseliler oldu. Nasıl Gezi döneminde meydanları canlandıran, ateşe benzini döken liseliler olmuşlarsa, bu defa da ard arda yayınladıkları bildiri-ler, bir anda bozkıra düşen kıvılcım oldu. Liseliler ard arda yayınladıkları bildiri-lerle karanlığa, gerici-liğe meydan okudular. En ufak başkaldırıya dayanamayan Erdoğan, öğrencileri hedef aldı bu defa, "Liseliler, üniversiteleri kaşıyorlar; yeni Gezilere ihtiyaç yok..." Sanki gençliğin başkaldır- mak için birilerinin yönlendirilmesine ya da kıskırtılmasına ihtiyaç var- mış gibi...

Her şey Haziran'ın ilk günlerinde İstanbul Erkek Lisesinin mezuniyet töre- ninde yandaş müdöre sırtla- rını dönmeye başladı. Daha önce liseye ait vakıf- ların da görüşü alınarak bazı sınavlara tabii tutulan, aynı okulda öğretmen ya da müdür yardımcılığı yapan- ların müdür olarak görev- lendirildiği okullarda artık müdürler direk atanmaya

başladı. Bu da atanan "yan- daş" müdürlerin okullarda tepkilerle karşılaşmasına sebep oldu.

"Proje Okul" adı alt- ında MEB, 2012 yılında Kanun Hükmünde Karar- name ile öğretmen ve mü- dürleri de sınavsız atama hakkı elde etmişti. İEL ö- ğrencileri de 2016 mezuniyet töreninde okul müdürünü protesto edip bir bildiri yayınladılar, "karanlığa sırtı- mızı dönüyoruz" dediler. Ve bir fitili ateşlediler.

Hemen ardından Gala- tasaray Lisesi öğrencileri de pilav gününde bir iş ilan- ı vererek "Akli dengesi yer- rinde, öğrencilerin çamaşır makinesini çalıp evine al- mayacak, hiçbir padişaha kölelik yapmamış müdür aranıyord" dedi ve iş tanımı olarak "Galatasaray Lisesi mezunu, sağlıklı ve ızan sahibi, akli dengesi yerinde, tercihen 120 üzeri IQ sevi- yesinde, gençlerle asgari se- viyede iletişim kurabilecek, koltuğundan çok öğrenci- leri koruyacak, öğrencinin çamaşır makinesini, piya- nosunu çalıp evine almaya-

cak, hiçbir padişaha kölelik yapmamış, Tevfik Fikret'in makamına yakışan"... ta- nımlamalarına yer verdi.

Galatasaray Lisesinin sesine ses Beyoğlu Anadolu Lisesi ve Çiğli Fen Lisesin- den geldi. Öğrenciler bildiri yayınladılar, karanlığın karşısında olduklarını söy- lediler. Ve Vefa Lisesi, Ça- ğaloğlu Anadolu Lisesi, Bornova Anadolu Lisesi ve Ankara Gazi Anadolu Li- sesi ard arda bildiri-ler yayınladılar. Hepsisi de Türkiye'nin eski ve köklü, başanlı okulları olan isyan eden liselerin sayısı hızla arttı. Ve 10 gün içinde 365

lise bildiri imzalamış oldu.

İzmir Çiğli Fen Lisesi, "Okullarımızda öğrenciler üzerindeki gerici baskıların ve uygulamaların bir an önce son bulmasını istiyor, benzer baskılar altındaki diğer okullarda eğitim gören arkadaşlarımızı biz- imle kol kola durmaya ça- ırıyoruz. (...) Bizler, gerici öğretmenlerin verdiği eği- timden, etek boylarımıza karşılanmasından, sapık öğ- retmenler tarafından taciz

alınmayacağını öğrendik.

Bahçesinde kızların ve erkeklerin bir arada oturma- sından dolayı yoldan çıkı- cağını düşünüp üniversite seçen bir zihniyetin kızlı-er- kekle eğitime nefretini el- bette ki biliyoruz. (...) Gücümüzü Beyoğlu Ana- dolu Lisesinin 'karanlıktan aydınlığa' olan şiarından alıyoruz. Bütün mezunları- mızı ve öğrencilerimizi mü- cadelemizde desteğe çağırıyoruz."

Notre Dame de Sion Lisesi, "Çağdaş ve medeni bir eğitim modeli benimse- diğini iddia eden okulumuz Notre Dame de Sion, mev- cut siyasi konjonktürün her türlü dayatmasını beden po- litikası ve ifade özgürlüğü üzerinden yeniden kuruyor. Eleştirel düşünme yollarını destekler gibi görünüp, öğ- retmenlerimizi makineleşti- riyor, öğrencileri belirli bir sınıfsal prototipe hapsedi- yor ve bunun oluşması için her türlü hak ihlalini meşru- laştırıyor. Notre Dame de Sion öğrencisi profili yarat- mak isteyen ve bu profile uymayan tüm öğrencileri tehditlerle, yasaklarla, ceza- larla, ıgneleyici konuşma- larla rencide ediyor. (...) Bilimum iktidarların dahil olduğu bu körelme sürecine boyun eğmeyi reddediyor- uz. Notre Dame de Sion örneğinden, "aydınlıkçı" çerçevenin de dayatmacı zihnin bir parçası haline dö- nüşebileceğini görüyoruz.

edilmekten, gerici okul idare- leri tarafından tehdit edil- mekten bıktık. Bilimsel ve laik eğitimin yuvası olması gereken okullarımız, gerici- liğin ve kindarlığın yuvası olmuş durumda. Biz bu ka- lıba sığmayacağız, liseleri- mizi savunmaktan vazgeçmeyeceğiz."

Beyoğlu Anadolu Li- seli Öğrenciler, "okulumuz Beyoğlu Anadolu Lise- si'nin kız lisese çevrilerek gelecek yıldan itibaren erkek öğrencilerin okula

Ekol olmamız veya olma- mamız değil, anti-faşist mü- cadeleyi her alanda kuvvetlendirmemiz gerekti- ğinin esas olduğunun bilin- deyiz."

Bornova Anadolu Li- sesini, "Padişah yalakalarına karşı duruşumuzun asla değişmeyeceğini gös- termeyi vazifemiz biliriz. (...) Bütün dayatmalara, teh- ditlere, aşağılamalara karşı, Vefa'lı öğrencilerin seneler- dir oluşturduğu ilkel doğ- rultusunda, çizgimizden asla sapmadan bu sorunlara tüm Vefa camiası olarak tepkimizi ortaya koymakta- yız."

13 Haziran günü yaşı- nan gelişme, coğrafyamızda artık tanıdık ve alışıldık bir olaydı. Bildiri yayımla- yan Samsun Anadolu Lise- si'ne polis baskın yaptı. Mezun öğrencilerin okula gelmesine engel olmak iste- yen okul yönetimi, gergin- lik yaşanınca Samsun Terörle Mücadele Şubesi ekiplerini okula çağırdı.

Liseliler bildiri-lerinde, "okulda Osmanlı İmpara- torluğu propagandası yapıldığını, okul içinde muhbir ağır kurulduğunu, İHH için yardımlar toplandığını, kadın ve erkek öğrencilerin yan yana oturmasının dahi sorun haline geldiğini" an- latıyorlar.

Tacize Tecavüze Karşı Mücadele Etmeliyiz

Tokat Gazi Osman Paşa Üniversitesi Mühendis- lik Fakültesinden Ali Cingöz ve Eğitim Fakültesinden Erdoğan Kuru isimli öğretim görevlileri, kadın ö- ğrencilere kılık kıyafetleri üzerinden sürekli olarak tacize maruz bırakmakta.

Alçak tacizci Ali Cingöz ve Erdoğan Kuru'yu teş- hir ediyoruz. Kadın öğrenciler, tacizci hocalarına karşı tepki geliştirdiklerinde diğer hocaların da onlara destek olup, topyekün öğrencilere karşı not ile tehdit etme ola- sılığından dolayı herhangi bir tepki gösteremiyorlar. Ama bu durum alçakların cezasız kalacağı anlamına gelmiyor.

Bizler Tokat Halk Gençliği olarak, duyarlı ö- ğrenciler olarak açıkça ifade ediyoruz ki, tacizlerine devam ederler ise gerekli görülürler yapılacaktır. Erkek ege- men zihniyetin uyguladığı baskıya karşı mücadeleyi yükseltmeli, örgütlenmeli, örgütlemeliyiz.

Tacize Tecavüze Karşı Mücadele Etmeliyiz Tokat Halk Gençliği

Uzaydan Mesaj Var!

"Beni yetiştiren şerefli Leninist Genç Komünist Birliğe uzaydan sevgiler. Bana dair her güzelliği Ko- münist Partimize ve Genç Komünist Birliğe Borçlu- yum"

Bu sözler, 16 Haziran 1963'te Vostok 6 ile dünya yörüngesine fırlatılan Rus kozmonot Valentina Te- reshova'ya ait. Tereshova, uzaya seyahat eden ilk kadın ve ilk sivil oldu.

26 yaşında uzaya çıkan Valentina Tereshhova, şu

Öğretmenlerden

Liseli Öğrencilere Destek

Gerici eğitim politika- larına karşı mücadele ede- celerini belirterek ve bilimsel eğitim taleplerini ard arda açıklayan lise ö- ğrencilerine Eğitim Sen İst- anbul 5 Nolu Şube emekçileri destek verdi.

Eğitim Sen İstanbul 5 Nolu Şube başkanı Mehmet Aydoğan, "AKP'nin gerici eğitim politikaları ve kadrolaşmasına karşı onur- larına, okullarına, bilimsel ve laik eğitime, özgürce sanat yapmaya sahip çık- mak için arda ardına bildiri paylaşan liseli öğrencileri- mizin yanında, öğrenci- lerimizin karşısında olan herkese ve her şeye karşı- yız" dedi.

Kendisi de öğretmen olan Aydoğan, "AKP ka- ranlığının ve baskıcı poli- tikalarının patlayan bombalarla koyulaştığı bu günlerde, öğrencilerimizin bütün Türkiye kamuoyuna yaptıkları çağrılarını duyu-

yor ve onlardan öğreniyor- uz. Gençlerini, öğrenci- lerini anlamayan bir eğitim anlayışını ve öğretmenliği reddediyoruz. Gençlerimi- zin, öğrencilerimizin duy- gularını, hayallerinin arkasından gitme azimle- rini ve elbette taleplerini destekliyoruz" dedi.

İstanbul'dan başlayan bu isyan Ankara ve İzmir başta olmak üzere dalga dalga şehirlere yayıldı.

İstanbul'da Pertevni- yal Anadolu Lisesi, Eyüp Mareşal Fevzi Çakmak Li- sesini, Ankara'da Çankaya Anadolu Lisesi, Eskişehir'de Seyitgazi Sağlık Meslek Lisesi, Kılıçoğlu Anadolu Lisesi, Salih Zeki Anadolu Lisesi, Samsun Anadolu Lisesi, Eskişehir'de ise Eti Sosyal Bilim- ler Lisesi, gerici eğitimi protesto ederek, bilimsel, laik, çağdaş eğitim istedik- lerini belirten bildiri-leri ilk yayınladılar okullar oldu.

"Bütün Gücümüzle Karşı Duracağız"

Babaeski Gazi Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nin imam hatipleştirilme- sine karşı mücadele eden yöre halkı, 9 Haziran günü de sokağa çıktı. "Şeriatla, Faşizme, Karanlığa Geçit Yok" sloganıyla yürüyen Babaeskililer, okullarına dokun- durtmama kararlılıklarını bir kez daha gös- terdiler.

Gerici-liğe Karşı Aydınlanma Hare- keti, Eğitim-Sen ve Okulumuz Dokunma Platformu'nun çağrısıyla Babaeski beledi- ye binası önünde toplanan yüzlerce kişi, Gazi Mesleki ve Teknik Anadolu Lise- si'nin imam hatip haline getirilmesine karşı bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Okunan basın açıklamasında şu ifa- deler kullanıldı: "Siyasi iktidarın dinsel nesil yetiştirme hedefleri, Babaeski'de ço- cuklarımızın geleceğini elinden almaya çalışmaktadır. Bir kez daha yineleniyoruz.

Çocuklarımızın geleceğini karartmaktan vazgeçin. Bilimsel, laik, demokratik eği- tim haklarını kullanmalarına izin verin. Babaeski halkı, oynanan oyunun ve bo- yunlarına geçirilmekte istenen zincirin farkındadır. Çocuklarımızın, siyasi iktidarın siyasal-ideolojik hedeflerine kurban edil- mesine bütün gücümüzle karşı duracağız."

Daha önce de okullarının imam hati- pe dönüştürülmemesi için 4 binden fazla imza toplanan Babaeski halkı, şimdiki olayı yargıya taşımaya hazırlanıyor.

Bu Gidişe Dur Demek İçin Başkaldırıyoruz

Gaziantep Ana- dolu Lisesi öğrenci- lerinden karanlığa başkaldırı bildirisini!

"Saçımıza, tırnağımıza, eteğimizin bo- yuna, pantolonumuzun darlığına karşan, dü- şüncelerimizi alay konusu eden, bütün öğrencilere eşit davranılmasını gereğinden habersiz eğitimcilere, dayatılan baskıya, yobaz idarecilere ve sorgulama yeteneğini kaybetmiş bir nesil yetiştirmek için uğraşan gerici eğitim sistemine karşı durabilmek için direnişi büyütüyoruz. Uygulanmak iste- nen kirli politikaların- zın farkındayız ve bu gidişata dur diyebilmek için başkaldırıyoruz. Bizler içinde bulunduğumuz karanlığı elbet örgütlülüğümüz ile ye- necek ve ne kadar güçlü olduğumuzu siz- lere göstereceğiz."

Gaziantep Anadolu Lisesi öğrencilerinden karanlığa başkaldırı bildirisini! "Saçımıza, tırnağımıza, eteğimizin bo- yuna, pantolonumuzun darlığına karşan, dü- şüncelerimizi alay konusu eden, bütün öğrencilere eşit davranılmasını gereğinden habersiz eğitimcilere, dayatılan baskıya, yobaz idarecilere ve sorgulama yeteneğini kaybetmiş bir nesil yetiştirmek için uğraşan gerici eğitim sistemine karşı durabilmek için direnişi büyütüyoruz. Uygulanmak iste- nen kirli politikaların- zın farkındayız ve bu gidişata dur diyebilmek için başkaldırıyoruz. Bizler içinde bulunduğumuz karanlığı elbet örgütlülüğümüz ile ye- necek ve ne kadar güçlü olduğumuzu sizlere göstereceğiz."

"Son olarak polisleri ırkına göre sınıflandırmayı öneren Donald Trump'ın, aslında sadece bir 'troll' olma ihtimali üzerinde duruyor." Resmigaste

Gençlik Örgütlerinden Suruç Kampanyası

20 Temmuz 2015 tarihinde Suruç'ta devrimci gençliğe yönelik katliamın yıl dönümü yaklaşırken katliamı unutturmamak için birçok devrimci, demokrat gençlik örgütleri Suruç katliamının yıl dönümü 20 Temmuz'a kadar birçok farklı etkinlik, eylem, çalışma ile bir kampanya başlattı. TMMOB'da basın toplantısı ile kampanyayı duyuran gençlik örgütleri sürece ve kampanyaya dair de bir açıklama yayınladı. Açıklama şöyle:

"20 Temmuz 2015 tarihinde 33 düş yolcusunu, 33 arkadaşımızı, 33 yoldaşımızı kaybettiğimiz Suruç katliamının üzerinden yaklaşık bir yıl geçmiş bulunuyor. Onlar Kobane'nin hawar çığılığına yanıt olmak için yollara düştüler. 'Gezi'nin çocukları, Kobane'ye geliyor' diyerek umudu sırt çantalarına koydular. Ve Gezi'den Kobane'ye köprü olmak isterken 33 genç yürek, yardım malzemeleri ile oyuncaklarıyla Suruç'ta 20

Temmuz sabahı AKP-İŞİD işbirliği ile katledildiler.

Biz gençlik örgütleri olarak biliyoruz ki, Suruç katliamı sadece SGDF'li dostlarımızı, SGDF'li yoldaşlarımızı hedeflememiştir. Suruç katliamında hedef SGDF olduğu kadar, Gezi'den Kobane'ye, Devrimci Gençlik Köprüsü'nden Cizre'ye bir bütün olarak gençliktir, gençliğin birleşik ve ortak mücadelesidir.

Bu yüzden Suruç katliamının birinci yıl dönümü yaklaşırken başlatılmış olan 'Suruç İçin Adalet, Herkes İçin Adalet' kampanyasını gençlik örgütleri olarak yan yana omuz omuza durarak, büyük bir dayanışma ruhu içerisinde örgütleyeceğiz.

'Suruç İçin Adalet, Herkes İçin Adalet' diyerek sürdüreceğimiz kampanyanın talepleri bütün gençlik örgütlerinin ortak talebidir.

1)Suruç katliam dosyası gizlilik kararı kaldırılmalı.

2)Suruç katliamının sorumluları yargılansın.

3)Suruç katliamının belgeleri açıklansın.

4)Amed-Suruç-Ankara katliamlarının ilişkisi açıklansın.

Son olarak söylemek istiyoruz ki bizler Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin yaratmış olduğu devrimci değerlerin ve geleneğin izlerini sürerek yolumuzu aydınlatıyoruz. Nasıl ki Mahirler, Denizlerin idamını engellemek için yola düşüyse, nasıl ki İbrahim Kaypakkaya, Sinan Cemgil'i ihbar edenleri kendi elleriyle sorguladıysa, bizler de aynı devrimci dayanışma ve yoldaşlık bilinciyle hareket ediyoruz. Ve onların çokça söylediği sözü bir kez yineliyoruz; 'Yoldaş kanı dökenlerden yoldaşları hesap soracaktır!'

Gençliğin birleşik mücadelesi, Suruç katliamının ve diğer bütün katliamların hesabını sorana kadar devam edecektir. Gençlik,

sarayları yıkararak, bu kirli düzeni alt ederek Suruç şehitlerinin özlemi olan eşit bir geleceği hep birlikte yaratacağıdır.

Suruç Şehitleri Ölümsüzdür!
Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Gençlik Örgütleri:
Anarşist Gençlik, Devrimci İşçi Partili Öğrenciler, Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), Gençliğin Devrimci Güçleri (DEV-GÜÇ), Devrimci Yolda Devrimci Gençlik, Diren Üniversite, Emek Gençliği, Emekçi Hareket Partisi Gençliği, Gençlik Muhalefeti, HDP Gençlik Meclisi, HDK Gençlik Meclisi, Kaldıraç'tan Öğrenciler, SYKP Üniversite Meclisi, Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF), Öğrenci Dayanışması, Öğrenci Gençlik Sendikası (GENÇSEN), Öğrenci Kolektifleri, Özgürlükçü Gençlik Derneği"

"Yoldaşım Deniz,"

Sana bu mektubu 2016 yılından yazıyorum. Sizler mücadelenin en zorlu ve yeni bir aşamasındayken, Sinanlar Nurhaklarda katledildiğinde doğanlardan biriyim. Erkek olsam adım Sinan ya da Taylan olur muydu bilmem ama yoldaş olduğumuz için çok mutlu ve onurluyum.

70'li yıllarda doğan bizler size dair anlatılan hikayelerle büyüdük. Kimimizin adı Deniz, kimimizin adı Taylan, kimimizin adı Sinan oldu. (Hala da çocuklara ad olmaya devam ettiğimizi bilmeni isterim.)

Büyüdük... Mahallemizin duvarlarına yazılan sloganları okumaya başladık. Sabah uyandıığımızda merakla sokağa attık kendimizi, acaba bugün hangi duvarda ne yazıyordu? "Kahrolsun Faşizm" en çok gördüğümüz yazılardan biriydi. Çocuk aklımızla anlamaya çalışıyorduk. Faşizmin karşılığı yoktu henüz çocuk olan bizlerde. Küçük bir kentin Alevi mahallesinde güven içinde oyunlarımızı oynuyorduk.

Sonra ne oldu bilmiyoruz mahallemize bir sessizlik çöktü. Gece sokağa çıkmamıza izin yoktu artık. Mahallenin giriş ve çıkışında bekleyen abilerimize ne olmuştu? Neden terk etmişlerdi bizi. Kitaplar kasetler ortadın kalkmaya başladı bir bir, evlerimize girdiler postalları ve silahlarıyla... Kimimizin abisini, kimimizin babasını, kimimizin annesini alıp götürdüler. İşte o zaman anladık duvarlara yazılan yazıların ne demek olduğunu. Faşizm en sevdiğimizimizi aramızdan söküp alıyordu. Nereye götürdüklerini bilmiyorduk. Ve ne zaman geri döneceklerini... Aralarından bazıları da hiç

dönmediler zaten. Bu kez onlara dair hikayeler anlatılmaya başlandı. Tıpkı sizin hikayeleriniz gibi. Ama fısıltıyla anlatılıyordu.

Büyükler, gizlenmesi gereken sırlar gibi bizlerden uzakta fısıltı ile konuşuyordu. Ama bizler, size ve sizden sonrakilere ne olduğunu sormaktan vazgeçmedik. Peşine düştük anılarımızın. Bize verileni, verilen isteneni değil gerçeği aradık ve bulduk sizleri. Bazen bir insanda, bazen bir kitapta, bazen de bir duvar yazısında.

Biz sizlere dair yazılan her şeyi bulup okumaya çalışırken, fısıltılar yavaş yavaş artmaya sonra yükselmeye başladı. Haykırışa dönüşmesi gereken anda sizlerin adları, anıları ile büyümüş bizler bu haykırışa eşlik etmek için atıldık öne. Artık yalnızca adlarımız Deniz, adlarımız Sinan adlarımız Taylan değildi. Adlarımız onurumuz ve mücadelemizdir dedik ve daha bir biz olduk.

Sıcak bir sevgi, kocaman bir mücadele, cüret ve kararlılık bıraktın/ız bize. Diyorsun ya bir mektubunda: 'Önemli olan tarihin vereceği karar. Bundan en ufak bir şüphem yok ki tarih bizi beraat ettirecektir.'

Evet Deniz yoldaş, siz zaten emekçi halkların yüreğinde hiçbir zaman suçlu olmadınız. O zaman da bugün de... Babanın dediği gibi Deniz, 'Bir gün suçlu ayağa kalk derlense, senden başka hepimiz ayaktaız. Görün ve tanık olun: Bir devrimci ölüme böyle gider işte; bayram yerine gider gibi.'

Evet, görün ve tanık olun işte Denizlerin yoldaşları aynı cüret ve kararlılıkla yola devam ediyor, bayram yerine gider gibi, tarihin bayramları günleri yaratmak için..."

Gençlik Volkanı İktidarı Korkutuyor!

Umut Güneş

İstanbul'un tarihi liselerinden biri olan İstanbul Erkek Lisesi'nde öğrencilerin mezuniyet töreni sırasında gerçekleştirdikleri eylem bir anda onlarca liseyi sardı ve liseli öğrenciler ardı ardına faşizmin gerici eğitim anlayışının karşısında durduklarını ifade ettiler. "Karanlığa sırtımızı dönüyoruz" diyerek gerçekleştirdikleri eylem, faşizme karşı mücadelenin en renkli ve dinamik kesimlerinden biri olabilecek olan liseli gençliği harekete geçirdi. Bir volkan harekete geçti ve dinci faşist iktidarın bunu önleyebilecek bir seti yok!

Demek ki gençlik bir kıvılcım bekliyormuş ve dinci faşist iktidarın yarattığı dehşet, en çılgınca ve ümitsizce girişimlerin ilk talibi olan gençliği karanlığa mahkum etmeye yetmemiş. Buradan bazı sonuçlar çıkarmak gerek. Birincisi; dinci-faşist iktidarın böylesine bir gericiliğe yönelmesi, iktidarın çöküşünün resmidir. Zira kendi çöküşünü engellemek ve iktidarını korumak adına aydınlık bir geleceği temsil eden her şeyi, her sembolü yok etmek istiyor ve gençliği karanlığın tutsağı haline getirmek istiyor. Bu apaçık görünen süreç uzun süredir çeşitli biçimlerde karşımıza çıkıyor. Dinci faşist iktidar düşlerinde ve söylemlerinde ortaçağ karanlığını görüyor. Bu çökme olan her sömürücü iktidarın refleksidir. Geçmiş ve aşılmalı olana yani zamanın çoktan tarihin çöp sepetine atmış olduğu döneme gitmek. Bu işin bir yanı...

Bir diğer yan ise çok daha önemli. Zira bu gidişata dur demek ve onu yenmek için bizlerin göstereceği tavır sonucu belirleyecektir.

a- Liseli gençliğin devrimci potansiyeli ortada, bu alan devrimci gençlik faaliyetinin en önemli alanlarından biri ve giderek merkeze de oturuyor. Hali hazırda üniversiteyi besleyen ona güç ve dinamik katan liseliler gittikleri her yere düşlerini ve gelecek ideallerini de götüreceklerinden devrimci mücadelenin alanlarını genişletecek ve güç katacağıdır. Bu nedenle devrimci çalışma alanlarının bu gelişmeler göz önüne alınarak yeniden düzenlenmesi.

b- Liseli gençliğin son dönem eylemlilik sürecine göz atarsak orada şunu görürüz; liseli gençler kendi kuşağının ve zamanının yeniliklerine saldırgan tutum sergileyen iktidarlara karşı - iktidarların muhtevasını düşünmeden- kararlı bir duruş sergiliyor. Şu ana kadar bu hareket hep devrimci- demokrat temelde işledi. Gençlik geleceğin temsilcisi olarak gerici ve çağdışı unsurların her uzagında oldu. Ve mücadele potansiyelini göstermekten geri durmadı.

c- İşte esas soru da tam burada sorulmalı. Gençlik mücadelesi hangi amaçlar ve hedefler için mücadele etmeli. Gençliğin son isyanını ateşleyen şey dinci faşist iktidarın bir düzenlemeyle; gençliğin söz hakkını elinden alması ve biat etmesini istemesinden doğmuştu. Ulusalçı çevreler bu isyana en hızlı müdahale eden kesim oldu. Yine de şunu belirtmeliyiz. Ulusalçı çevrelerin eğitimdeki bu gerici saldırılara karşı tavır sağlıklı değil. Zira onlar sorunu salt AKP iktidarında görüyor ve hareketlerini yöneten temel düşünce AKP karşıtlığı. Bu tutum dinci faşizm karşısında başka bir gericiliğe işaret eder.

Çünkü TC'nin kuruluşundan günümüze gelene dek eğitim hep şoven, ırkçı ve anti- komünizm olmuştur. Kemalizm yani ulusalçıların kendilerine rehber edindikleri anlayış bu nedenle tutucu ve gericidir. Bir biçimiyle ulusalçı çevrelerin etkisi altında olan gençliği Kemalizmin ağlarından kurtarmalı ve sosyalizmin birer savaşçısı haline getirmeliyiz. Bu tür hareketlerin doğru temelde hareket edebilmesi ve gençliği sosyalizme kazanmak için etkin bir propaganda ve ideolojik mücadele gereklidir.

d- Her alanda mücadele denen şey tam da bu. Eğitimde, bilimde, sanatta, fabrikada vs... Çelişkiler giderek tek bir noktada düğümleniyor: Dinci faşist iktidarın ve kapitalist sistemin tüm değerleri ve gelecekleriyle birlikte alaşağı edilmesi...

Liseli gençliğin devrimin gelişimi için ne kadar önemli bir güç olduğu, dinci faşist iktidarın temsilcilerinin tepkilerinden de anlaşılıyor. Sosyalizm ve bunun için demokratik halk devriminin zaferinin gerek eğitimde gerekse de sosyal yaşamda insanlığın ulaştığı seviyeyi temsil edecek tek yol olduğu konusunda ikna etmeli ve kazanmalıyız. Sosyalizm gençliğin hayallerini gerçekleştirebilecekleri, bilimin en gelişmiş haliyle doğaya ve insanlığa yönelimini sağlayacak tek sistem olduğunu ifade etmeliyiz.

İşte tam da bu nedenle yüzümüzü faşizmin her türüne ve saldırısına karşı devrim dönmeliyiz.

TUZ KOKARSA?

ALİ VAROL GÜNAL

Toplumsal çürümenin boyutlarını, her gün her saat yaşayarak görebiliyoruz. Öyle ki, bu artık "herkesin bildiği bir sır" halini aldı. Tekelci aşamasında bulunan kapitalist sistem, bir devrimle yıkılmadıkça kendisiyle birlikte toplumu da çürütmeye devam edecektir. Çürümenin nerelere varabileceğini tahmin etmek ise, gerçekten güç.

Bugün AKP iktidarı altında dini tutuculukla çürüme, yobazlıkla yozluk atbaşı gidiyor. Rusya'da bir yüzyıl önce Rasputin dönemine rahmet okutacak gelişmeler, bu dinci-faşist iktidar döneminde yaşanıyor. Ensar Vakfı'nda yaşananlar, buz dağının sadece görünen kısmı. Başka yerlerde insanın kanını donduracak olayların yaşanıyor olmasına şaşmamak gerekiyor. Televizyonda yayınlanan Survivor izleme oranlarının, Cizre'de vahşet bodrumlarında insanlar kimyasal gazla, top atışlarıyla öldürülürken en yüksek düzeye çıkması, bir tesadüf olmasa gerek. Çocuk pornografisi izleme oranlarında Türkiye'nin dünyada ilk sırada gelmesi de...

Çürüyen kapitalist sistem, insanlara adeta "ne kadar rezil olursanız o kadar iyi" demektedir. Ve bu çürüme bir salgın hastalık gibi yayılmaktadır. Adeta insanları insanlığından çıkaracak şekilde toplum uyuşturulmakta, 36 yıl iktidarda kalan Franko'nun "Ben İspanyayı 3 F ile yönettim: Futbol, Fiesta (eğlence) ve Fuhuş" sözleri ödünç alınırcaasına, toplumun tüm gözenerlerine çürütücü unsurlar bir zehir gibi sırnğa edilmektedir. Her şeyden önce televizyon kanalları adeta birer lağım kanalı gibi evlerin içinden akmakta, dizilerden, evlendirme programlarına kadar bir çok programla insanların beyinleri esir alınmaya çalışılmaktadır. Reklamlar vb ile insanlar tüketime özendirilmekte, marka ya da moda düşkünlüğü ile insanların algıları yönlendirilmektedir. Bunların her biri ayrı birer sektör olmuştur ve toplum mühendisleri aracılığıyla, sosyal psikologların vb etütleriyle toplumun dokusuna nasıl nüfuz edileceği bilinmektedir.

Elbette bizim hitap ettiğimiz, devrimin devindirici ve öncü gücü olan işçi sınıfı da bunlardan bağımsız değildir. Hatta denilebilir ki, burjuvazi, en çok bu kesim üzerinde çabalarını yoğunlaştırmakta, onun sınıf karakterini bozabilmek, yozlaşmasını sağlayabilmek için yoğun çaba harcamaktadır.

Marx bu duruma Kapital'de dikkat çekmişti: "Sermaye birikimi oranında aldığı ücret, ister yüksek ister düşük olsun, işçinin yazgısı daha da beter olacaktır" diyor usta, "Nihayet, görece artı nüfusu ya da yedek sanayi ordusunu (yani işsizleri-bn), birikimin büyüklüğü ve hızı ile daima dengeli durumda tutan yasa, işçiyi sermayeye Vulcan'in Prometheus'u kayalara mıhlamasından daha sağlam olarak perçinler. Sermaye birikimine tekabül eden bir servet birikimi yaratır. Bu yüzden, bir kupta servet birikimi, diğer kupta, yani kendi ürününü sermaye şeklinde üreten sınıfın tarafında, sefaletin, yorgunluk ve bezginliğin, köleliğin, bilisizliğin, zalimliğin, akli yozlaşmanın birikimi ile aynı anda olur." Bugünü anlamamıza yardımcı olan satırlardır bunlar.

Devrimi sonuna kadar götürebilecek yegane devrimci sınıf olan proletaryanın bugün yozluğa sürüklenmesinin nedenleri bu satırlarda gizli. İşsiz, lümpen proleter kesimlerde bozulma ve yozlaşma daha yaygındır. Mahalle varoşlarında karşılaştığımız gençlerin çoğu bu durumdadır ve siyasi iktidar deyim yerindeyse açıklık terbiye politikasıyla bu kesimleri kendisine bağlama çabası içerisindedir. Yoksul ve işsiz bıraktığı bu insanlara el uzatıyormuş gibi görünerek bu insanlarda kendilerine minnet duyguları uyandırmaya çalışıyorlar.

Bu durumda siyasi iktidara karşı çıkanların toplumsal yapıyı iyi tahlil etmeleri gerekirken, tam tersine insanlara karşı elitist (seçkin) davranışların geliştirildiğini görebiliyoruz. Aziz Nesin'in "Türk milletinin % 60'ı aptaldır" sözünün üzerine atlayan bu kesimler, sanki bu sözler gerçeği birebir yansıtmış gibi, seçim sonuçlarını bile buna göre yorumlamaya kalkıyorlar. Elbette herkes kendini kalan % 40 arasına koyarak...Halka bu tepeden bakış, halka daha da yabancılaşmaktan başka bir işe yaramamakta. Toplumsal yapıdaki çürümeyi durdurmak yerine, tam tersine, karamsarlık yayarak daha da kökleştirmektedir.

Komünistler, devrimde dayanacakları sınıfların durumunu tahlil ederlerken sorunu kötü yanın atılıp iyi yanın alınması şeklinde tahlil etmezler. Sorunları diyalektik bütünlüğü içinde ele almak şarttır. Nazım Usta'nın dediği gibi "her şeye rağmen ve her şeyden dolayı"... bizler, iyimser olmak zorundayız, "akarsu gibi"...

Devrim elbette bütün pislilikleri, bütün yozlukları ve yozlaşmayı temizleyecek yegane güçtür. Devrimi bir kılıç kesici gibi her şeyin bittiği bir an olarak değil, bir süreç olarak ele almak gerekir. Dolayısıyla devrim süreci, sadece sınıfların durumunu, sınıflar arası dengeleri değil, içinde yer alan bütün insanları değişime uğratar. Bugünkü insanların yarın da böyle kalacaklarını sanmak, olayları donuk ele almaktır. Proletaryanın devrim süreci içerisinde kendisiyle birlikte bütün bir toplumu da nasıl değiştireceğini hep birlikte göreceğiz. Proletarya kültürel, eski kültürel yapıyı bir bütün halinde radikal bir değişikliğe uğratacak ve çürüyen yanları ayıklayıp, yeniyi kurmamızda bize yol gösterecektir.

Devrim ve halk iktidarı ile birlikte toplum yeniden örgütlenecek, yeni insanlar yeni topluma yön vereceklerdir. Halk arasında çokça söylenen "et kokarsa tuza yatırılır, peki tuz kokarsa?" sözünden bugüne anırtıma yapmamızın nedeni durumun umutsuz olmasından değildir; tersine ne yapılacaksa şimdi yapılmasının zorunluluğundandır. Sonuçta biliyoruz ki, umut da katıksız yenen bir ekmeğe değildir.

Devrim bütün umut ettiklerimiz içerisinde en somut ve en gerçek olan şeydir ve bize umut ettiğimiz her şeyi kazandıracaktır. En önemlisi de, insanın insan olarak kalması için artık devrimden ve sosyalizmden başka seçenek kalmamıştır.

Öğretmenler Eylemi Öğretiyor

Meksika-Oaxaca... 2000'lerin başında sadece Latin Amerika'yı değil, tüm dünyayı kasıp kavuran bir kent... Aylar süren eylemler, protestolar ayaklanmalara dönüşmüş, komün kurulmuş, kent kendi yönetimini ilan etmişti... Bu ayaklanmaları başlatanlar ise öğretmenler idi. Öğretmenler bir kez daha eylemi, ayaklanmayı, başkaldırıyor öğretiyor dünyaya. Meksika Oaxaca'da öğretmenler yine ayakta.

Hükümetin neo-liberal eğitim reformuna karşı çıkan CNTE sendikasına

üye öğretmenler, başlattıkları genel grev kapsamında Oaxaca Eyalet Halk Eğitim Kurumunun merkezini bulunduğu kent meydanını işgal ettiler. Polis, 11 Haziran günü meydanadaki yüzlerce öğretmene gaz bombaları ile saldırdı. Öğretmenler de bu saldırıya taşlarla cevap verince, polis saldırarak öğretmenleri meydana çıkardı.

Yeniden toplanan eğitim emekçileri, ana şehir meydanında yeniden toplandılar ve barikatlar kurdular. Gece boyunca süren

çatışmalarda bir otobüs ateşe verildi, sendika eyalet başkanı tutuklanarak federal hapishaneye gönderildi.

Bunu haber alan öğretmenler, durum hükümetin provokasyonu olarak yorumladılar, ey-

DİSK'ten 15-16 Haziran'ın 46. Yıldönümünde Anma

DİSK'e bağlı sendikalar tarafından (DİSK), 15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Ayaklanması'nda yaşamını yitirenler 46. yıldönümünde Kadıköy Yoğurtçu Parkı'nda anıldı.

15 Haziran günü yapılan eylem DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, DİSK'e bağlı sendikaların Yönetim Kurulu üyeleri, Bakırköy Belediyesi'nde işten atıldıkları için direniş geçiren Genel-İş üyeleri, Mücadele Birliği, Gençken ve BEKSAV çalışanları katıldı.

"15-16 Haziran Direnişi'nin Işığında Köleliğe Teslim Olmayacağız", "Bakırköy Belediyesi'nde İşçi Kıymına Son, Atılan İşçiler Derhal Geri Alınsın" pankartlarının açıldığı eylemde, "Yaşasın Haziran Direnişimiz", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Köleliğe Teslim Olmayacağız"

sloganları atıldı. Eylem, 15-16 Haziran işçi Ayaklanmasında yaşamını yitiren işçiler için saygı duruşu ile başladı.

Konfederasyon adına DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu açıklama yaptı. 15-16 Haziran'ın DİSK'in kapısına kilit vurmak isteyen patronlara ve iktidara karşı işçi sınıfının başkaldırısı olduğunu söyleyen Çerkezoğlu, o dönemde meclise getirilen bir yasa ile DİSK'in varlığına son vermek isteyenlere işçi sınıfının yanıtının inen şarteller,

boşalan fabrikalar ve zaptedilemeyen sokaklar olduğunu hatırlatarak, bugün çok daha fazlasıyla DİSK'e, işçilere yönelik saldırıların olduğunu belirtti.

"15-16 Haziran direniş ruhuna bugün her zamankinden daha çok ihtiyaç var" diyen Çerkezoğlu, "Kıralık işçilik adı altında işçi simsarlığı yasal hale getirdiler. Taşeron işçilerin kazanılmış haklarına göz dikip 'Özel Sözleşmeli Personel' dayatmasını gündeme getirdiler. Kadın işçileri güvencesiz çalıştır-

cak düzenlemeler hazırlıyorlar" dedi. Emeğe karşı yapılan bütün bu saldırıların ILO tarafından tescillendiğine dikkat çekti.

Demokrasiyi, laikliği, hak ve özgürlükleri kazanmanın işçi sınıfının görevi olduğunu ifade eden Çerkezoğlu, "Tüm bu saldırılar karşısında sanmasınlar ki işçi sınıfı susacak. Gün mücadele günüdür. Gün rüzgar ekenlerin fırtına biçeceğini gösterme günüdür. Gün 15-16 Haziran 1970'teki, kararlılığı gösterme 'İnadına sendika inadına DİSK' diye haykırma günüdür" dedi.

Çerkezoğlu, bugün yapılacak olanı ise bayrakları dalgalandırmak, sloganları haykırmak, kıralık işçilik yasasını, 15-16 Haziran'ı yaratanların gösterdiği gibi çöpe atmak olduğunu, taşeron çalışma sistemi başta olmak üzere tüm kölelik düzenini yıkmak olduğunu belirtti.

Mecaplast'ta Grev Kararı TİS'i Sağladı

Gebze'de bulunan ve otomotiv parçaları üretmekte olan Mecaplast fabrikasında Petrol İş Sendikası'nda örgütlü ve 400 işçiyi ilgilendiren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde uzlaşma sağlanamadı.

Görüşmelerde uzlaşmaya varılamaması üzerine 10 Haziran tarihi itibarıyla greve gitme kararı alan işçiler grev kararını da "İş Ekmek Yoksa Barış da Yok" sloganları atarak ve fabrika çevresinde yürüyüş yaparak duyurdu. Mecaplast işçilerinin grev kararı alınmasından Petrol İş Sendikası ile Mecaplast arasında yapılan 16. oturumda anlaşmaya varıldı. TİS görüşmelerindeki talepler ve anlaşma sonuçları şöyle:

*Seyyane ücrette 500 TL ile masaya oturan işçiler, tekliflerini en son 430 TL'ye düşürmüş, patron ise 300 TL'de diretti. Ayrıca operatörler için talep edilen 100'er liralık artış talebine patron, "25 lira veririm" diye karşılık vermişti.

Seyyane ücrette 400 TL'de (brüt), normal operatör ve lojistik operatörlere 50 TL iyileştirme zammında anlaşıldı.

*Gece çalışan ve % 8 yıpranma primi alan işçilerin ve % 3 yıpranma primi alan bakımçıların primlerinin %10'a çıkarılması istenmişti. Gece çalışan ve % 8 yıpranma primi alan işçilerin, yıpranma primleri ikinci yıl % 9'a çıkarılacak, % 3 yıpranma primi alan bakımçıların primleri ise % 4'e çıkarılacak.

* İşçiler, erzak fişinin 216 TL'den 350 TL'ye çıkarılmasını istedi. Pazarlıklar sonucu işçiler 300'den aşağı olmasın derken patron "270 TL'den fazla veremem" demişti. İşçiler, 81 TL olan ayak-

kabı fişinin 130 TL olmasını istedi. 916 lira olan yarıyıl yardımı ise 1300 TL olmasını talep eden işçiler teklifi en son 1240 TL'ye düşürmüştü.

Erzak ücreti 280 TL, ayakkabı fişi 100 TL. Tahsil yardımı ilkököl, lise ve üniversite için 300-400-500 TL, yakacak parası 1100 TL, bayram başlarında 260 TL alınmasında anlaşıldı.

* Raporlu olan işçilerin ücretlerinde kesinti olmaması talebi, ameliyat, yatarak tedavi hallerinin dışında yılda 3 defa olarak belirlendi.

Ancak greve saatler kala imzalanan TİS'in ardından, 1 işçi işten atıldı. İşçiler, bunun üzerine 15 Haziran günü iş durdurdu.

Patron temsilcileri, Petrol İş şube yöneticileri ve işyeri temsilcilerinin yaklaşık 5 saat süren görüşmelerinin ardından iş akdi feshedilen işçinin işe iadesine karar verildi.

Bunun üzerine fabrika önünde bekleyen işçiler alkışlarla ve sloganlarla kazanımlarını kutladı. Gece vardiyası çalışanları işbaşı yaparken diğer 2 vardiya servislerle işyerinden ayrıldı

Nijerya Emek Kongresi Eğitim Özelleştirilmesini Protesto Etti

Nijerya Emek Kongresi (NLC) Oyo eyalet birimi, 15 Haziran Çarşamba günü eyalet hükümetinin eğitimi özelleştirme planına karşı Ibadan kentinde kitlesel bir protesto gerçekleştirdi.

Eylemdeki işçiler 'Oyo Eyalet Hükümetinin İşçi Düşmanı Politikalarına Hayır' pankartları taşındılar ve kamu emekçilerinin maaşlarının 6 aydır ödenmemesini de protesto ettiler.

Öfkeli emekçiler sabahın erken saatlerinde NLC eyalet ofisi önünde toplandılar ve polis tarafından kuşatılmış halde kentin sokaklarında yürüyüşe geçtiler. Binlerce kişinin katıldığı yürüyüş nedeniyle trafik durdu.

Hükümet kendileriyle müzakereye başlayana kadar geri adım atmayacaklarını söyleyen emekçiler, "Geri Çekilmek Yok, Teslim Olmak Yok" sloganları attılar.

Hükümetin "kısmi bir uygulama" diyerek geçiştirmeye çalıştığı plan, Nijerya Eğitim Emekçileri Sendikası ve öğrenciler tarafından protestolarla karşılandı. NLC, 7 Haziran'da tutuklanan bütün sendika liderlerinin derhal serbest bırakılması ve devlet okullarının satılmasını içeren özelleştirme planının iptal edilmesi için süresiz grev başlatmıştı.

Tedi Depo İşçisi Eylemde

Tedi Discount Tekstil'de örgütlenme çalışması yürüten DİSK Limter İş Sendikası, Tuzla Aydın Mahallesi'ndeki Tedi Depo'da, sendika üyesi Aşkın Elik'in işten atılması üzerine bugün bir basın açıklaması yaparak işyeri önünde eyleme başladı.

14 Haziran günü Tedi Depo önünde saat 13.00'de bir araya gelen Limter İş Sendikası üyeleri "Tedi'de Sendikalı Oldum İşten Atıldım. İşimi Geri İstiyorum" pankartı açtı, sık sık "Direne Direne Kazanacağız", "Sözleşme Hakkımız Engellenemez", "Sendika Haklır, Engellenemez", "Kurtuluş Yok, Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "İşten Atılan İşçi Geri Alınsın" sloganları atıldı.

Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kanber Saygılı, bugünün işçi sınıfının şanlı 15-16 Haziran ayaklanmasının 46 yıldönümü olduğunu hatırlattı ve işyerinde çoğunluğu sağlayan sendikaları ile toplu sözleşme yapmak yerine işçi

kıyımının tercih edildiğini söyledi.

Sendika üyesi Aşkın Elik'in Limter-İş Sendikasına üye olduğu için bir ay içerisinde ikinci kez işten atıldığını belirten Saygılı, ilk işçi kıyımının Tedi'ye ait depoda işletme ve işyeri barajını aşır sendikal çoğunluğu sağladıktan sonra TİS başvurusunun hemen ardından 27 Mayıs 2016 tarihinde yaşandığını belirtti. İşçilerin çabası sonucu Aşkın Elik'in tekrar işe alındığını, TİS görüşmeleri için başvuru yapmalarının ardından işçiler üzerinde baskıların arttığını ve Aşkın Elik'in tekrar işten atıldığını belirten Saygılı "İşçi kıyımına tek sebep olarak arkadaşlarımızın sendika üyeliği kalıyor" dedi.

Aşkın Elik'in işe geri alınması için yaptıkları çabaların sonuçsuz kalması sonucu direniş çadırı kurduklarını belirten Saygılı, Tedi'ye ait bütün mağaza ve işyerlerinin önlerini eylem alanına çevireceklerini söyledi.

Konya Özkan Nakliyat'ta Direniş

Konya Özkan Nakliyat Ambarı'nda, Nakliyat İş Sendikası üyesi 21 işçi ücretlerinin zamanında ve düzenli ödenmemesi nedeniyle direnişe başladı.

DİSK'e bağlı Nakliyat İş Sendikası'nın yaptığı açıklamaya göre Konya Özkan Nakliyat Ambarı'nda, mal toplama ve yükleme işinde çalışan işçilerin ücretlerinin düzenli ve zamanında ödenmemesi üzerine toplu iş sözleşmesi bulunan firma yönetimine sendika tarafından uyarılarda bulunulmamasına rağmen düzelme olmayınca işçiler, 11 Haziran Cumartesi günü direniş başlattı.

Nakliyat İş Sendikası açıklamasında "İşyerinde Sendikamızla Özkan Nakliyat Ambarı arasında Toplu İş Sözleşmesine göre İşveren ücret ödeme ve diğer sorumluluklarını yerine getirmediği zaman sendika üyelerinin çalışmama, hak grevi yapma hakları var.

Sendikamız üyeleri Toplu İş Sözleşmesi ile kazanılmış hak grevi hakkını kullanarak direniş başlatmışlardır. Üyelerimizin hakları verilene kadar hak grevleri, direnişleri devam edecektir" dedi.

Bakırköy'de "Başkan İstifa" Sloganları

İstanbul'da Bakırköy Belediyesi Atatürk Spor ve Yaşam Köyü'nün Beşiktaş Spor Kulübü'ne 10 yıllığına devredilmesine karşı mücadele eden Bakırköylüler, belediye başkanına devir yetkisinin verileceği 10 Haziran'da sahildeki Belediye Meclis Salonu'nun bulunduğu bahçede toplanarak Atatürk Spor ve Yaşam Köyü'nün 10 yıllığına BJK'ne devredilmesini düdükle protesto etti.

Belediye Meclisi toplantısında önce içeriye

alınmayan Bakırköylüler alkışlarla belediye yönetimini protestoya başlayınca kapılar açılarak kitle salona alındı. Bir önceki meclis toplantısında protestolar sonucu salonu terk etmek zorunda kalan Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu'na devri işlemlerini tamamlanmasına ilişkin yetki verilmesinin oylanmasıyla başladı. Bülent Kerimoğlu yetki devrinin kendisine verilmesini ardından kürsüye çıkarak konuşmaya başladı. Atatürk Bakırköy Spor ve Yaşam Köyü'nün BJK'ne devrine ilişkin gündem maddesinin okunmasıyla birlikte Bakırköylüler "Yaşam Köyü Halkındır, Kiralanamaz" diyerek itirazlarını dile getirdi.

Belediye Meclis toplantısı, Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu'na devri işlemlerini tamamlanmasına ilişkin yetki verilmesinin oylanmasıyla başladı. Bülent Kerimoğlu yetki devrinin kendisine verilmesini ardından kürsüye çıkarak konuşmaya başladı. Atatürk Bakırköy Spor ve Yaşam Köyü'nün BJK'ne devrinin sağlanması için göstermelik bir toplantı ve oylamayla devir yetkisi verilmiş oldu.

Büyük İşçi Kıyımı Geliyor!

Bülent Kerimoğlu konuşmasına, çalışan kadınları ne kadar önemseydiğine, bu nedenle tesislerdeki kreşin daha fazla çocuk ve anneye hizmet verebilmesi için kapasitesinin artırılacağına ilişkin projeyi aktarmaya başladı. O konuşadursun kısa süre önce, Bakırköy Yunus Emre Kültür Merkezi Müdürlüğü'ne bağlı kreş öğretmeni, bakım görevlilerinin de bulunduğu 17 işçi işten atılmıştı ve başkanın makam odasından rahatça görebileceği Bakırköy Meydanı'nda bir direniş çadırı kurmuşlardı.

Kerimoğlu, spor ve

yaşam köyünün devri durumunda, yalnızca 50 işçinin spor kulübünün bünyesinde çalışmaya devam edeceğini, çünkü güvenlik ve temizlik hizmetlerinin belediye için maliyet oluşturduğunu söyledi. Böylece belediyenin kar amaçlı ticari işletme gibi yönetildiğini ve bundan sonra daha büyük işçi kıyımının yaşanacağı müjdesini de vermiş oldu.

Belediye Meclisi, tesislerin BJK'ne 10 yıllığına devrini oylamaya sundu. Nasıl yapıldığını kimsenin anlayamadığı bir hızla yapılan oylamayla devrin

onayı verilmiş oldu. Toplantıya katılan Bakırköylüler, "40 kişilik meclisin yarısından azı oylama için el kaldırırken, Meclis Kürsüsü 'Oy çokluğuyla kabul edildi' diyerek sonuç açıklıyor" diyerek bu göstermelik oylamaya isyan etti. Ve bina önünde protestolarını sürdürdüler. Diren Bakırköy Çamlık Parkı Forumu adına açıklama yapan Nail Algın, yerel yönetimleri seçenlerin halk olduğunu kendilerine rağmen alınan bu kararı tanımadıklarını ve buna karşı mücadele edeceklerini vurguladı.

Asıl Sen Korkacaksın

Dinci-faşist iktidara tepkiler çığ gibi büyümeye devam ediyor. Sermaye sınıfı ve devletin, dinci-faşist iktidarın, tek sözle karşı-devrimin hasmının sırtını yere getirebilmek için kendisi adına uygun yer ve zamanda nihai kapışmayı başlatmak istemesi, en nihayetinde demokrat aydınların da sert tepkisiyle karşılaştı. Çeşitli sanatçı, akademisyen, aydın ve demokratik kitle örgütleri imzaladığı ortak bildiri ile "Erdoğan rejimi" diye tabir ettikleri dinci-faşizme karşı "İsyan bayrağını açtı!" Böylece faşist devletin baskı ve saldırılarının bir kere daha istenilen sonucun tam tersi bir etki yarattığı da bir kere daha görülmüş oldu.

"Artıkça artan rezaletler bu ülkede hâlâ kim ve ne kalmışsa süpürüp götürecektir. Erdoğan Rejimi kendini bunun dışında tutabileceğini sakın sanmasın.

Üniversitede ders vermek bile kabus oldu. Öğrenci kılığındaki yaratıklar hocanın konuşmasını kaydedip muhbir vatandaşlığa soyunuyor. Ve şimdiye kadar üniversitedir diye bildiğimiz o binalar kompleksi de utanmıyor, hocayı işten atmayı kendine yedirebiliyor. Ondan sonra da, korkunç para cezaları ve tehditlerle ödün koparılmış bir amiral gemisinde köşe yazarı kalkıyor, bir profesöre üniversite dersinde neyin nasıl konuşulacağını öğretmeye yelteniyor. Cür'ete bak." diyen aydınlar, "Üniversitelerin ödü kopuyor. Nasıl kopmasın ki Erdoğan Rejimi üniversitelere bile kayyum tayin etmekte; şu an itibarıyla 3 oldu.

Gencecik, bütün geliri maaşı olan genç akademisyenlerin ödü kopuyor. Nasıl kopmasın ki, emekli olmuş hocaların ödü kopuyor; korkudan korkuyorlar.

Liseliler bir baktılar ki üniversitelerin utanacağı yok, eğitimin namusunu kurtarmak onlara, "Hey Onbeşli, Onbeşli"lere kaldı; "Türkiye ne durumda?" diye sual eyleyen olursa öyle dersiniz.

Korkuyu her yerde egemen kılmak sayesinde bütün bunları Erdoğan Rejimi adım adım ve yıldırım hızıyla yaptı ve yapıyor ve kimsenin gıka çıkamadığı için yapmaya devam edecek. Ama bunlar kıymetli zamanlar: Kurumların ve insanların tıynetini böyle günlerde anlaşılıyor." sözleriyle dinci faşizm karşısında dik durmaya çağırıyorlar tüm kesimleri.

Dinci-faşizmin nasıl bir karşı-devrim ordusu yaratıldığına işaret ediyorlar: "Erdoğan'ın esnafı alperen ilan etmesi yetmedi, devletin polisi, jandarması, MİT'i, askeri kafı gelmedi, şimdi de özel güvenlik elemanları olağanüstü yetkilerle Erdoğan Rejimi'nin hizmetinde. Bu kadarını, SA ve SS'leri kuranlar bile düşünmemişti.

Gazetecileri hapsedmek ve işten attırmak yetmiyor, artık doğrudan hedef Erdoğan Rejimi'nin yaptıklarını belgeleyen STK yöneticileri. Özgür Gündem'e sembolik genel yayın müdürlüğü yaptılar bahanesiyle tutuklananlar arasında Cizre bodrumlarında öldürülenlerin otopsisine giren Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı, Ahmet Nesin ve insan hakları ihlallerini sürekli raporlaştırıp İngilizce yayınlayan Erol Önderoğlu yer alıyor.

Ne kadar büyük toplumsal tepki doğurmuş olsa da, Erdoğan sırf inat diye yapıyor: Taksim'e Topçu Kışlası adı altında AVM, Cumhuriyet Anıtı'nı ve 1880 tarihli Aya Triada kilisesini bastırarak cami, mevcut Atatürk Kültür Merkezi'ni yıkıp uygun bir külliye. Ayasofya Müzesi'ni cami yapmanın eli kulağında.

Balık baştan kokunca kuyruk da leş gibi tüttüyor: Galeriler ve plak evleri Ramazan münasebetiyle basılıyor. Farklı cinsel eğilimdeki insanların Anayasa'daki 'silahsız ve saldırsız' yürüyüş hakları mağara tehdidiyle önleniyor.

Bu gidiş durmayacak. Turizmde başlamış olan ekonomik çöküşü de hızlandıracak. Türkiye'nin dibi gümm diye kayaya oturacak.

Bütün bunların hesabı asla öteki dünyaya falan kalmaz. Hem kurum hem birey olarak hesabı sorulacak; emir verdiler deyip kurtulmak yok.

Erdoğan Rejimi ve yandaşlarını uyarıyoruz: Bu ülke hiçbir zaman bu kadar emniyet subapsız bırakılmadı. Bizi bu kadar korkuttuğun için asıl sen korkacaksın."

Süper Pak İşçileri'nden Grev Kararı

İzmir'in Torbalı İlçesi'ndeki Süper Pak Ambalaj fabrikasında, Selülöz İş Sendikası'nın Ocak ayından bu yana sürdürdüğü toplu sözleşme görüşmelerinden olumlu bir sonuç alınmadı.

Oluklu ambalaj, karton, ofset baskılı karton vb. üretimi yapılmakta olan Süper Pak Ambalaj'da görüşmelerden sonuç alınmayınca arabulucu tayin edilmişti. Fakat arabulucu sürecinde de fabrika yönetimiyle bir

anlaşmaya varılmadı. Türk-İş'e bağlı Selülöz-İş Sendikası'nda örgütlü işçiler, geçtiğimiz günlerde sendika ile yaptıkları toplantıda yaşadıkları süreci değerlendirerek greve çıkma kararı aldılar.

Süper Pak Ambalaj'da 120 işçiyi bağlayan toplu sözleşme sürecinde yasal süre içinde bir gelişme olmazsa üretimi durduracaklarını belirten işçiler, aldıkları grev kararı ilanını iş yerine astılar.

Altherm Klima İşçileri İTOSB'da Taleplerini Haykırıyor

Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Altherm Klima işçilerinin Ocak ayında ücretlerinin düzenli ödenmemesi nedeniyle başlattıkları mücadele, patronun ücretleri ödeyeceği yönündeki sözünü yerine getirmemesi üzerine Mayıs ayında iş durdurma eylemleriyle devam etmişti.

Ücretleri ödenmeyen Altherm Klima işçileri, patronun hem ücretlerini gasp etmesi, hem de 10 işçiyi başlayan işten atma saldırılarını sürdürmesi üzerine 2 Haziran tarihinden itibaren fabrika önünde direnişe başladı.

İşten atılan Altherm Klima işçilerinin fabrika önündeki eylemine, çalışan arkadaşları ve direniş başladığını duyan emek dostları destek veriyorlar.

İşçiler sadece fabrika önünde bekleyerek değil, Tuzla Organize Sanayi içinde bildiriler dağıtarak ve yürüyüşler yaparak da seslerini du-

yurmaya çalışıyor.

Fabrika önüne "Ücret Hakkımız Gasp Edilemez Direne Direne Kazanacağız / Altherm İşçileri" pankartı asan Altherm Klima işçileri, emek dostlarına destek olmaları çağrısını yaparak, sadece fabrika önünde bekleyerek değil, çeşitli eylemlerle de verdikleri mücadeleyi sürdürdüklerini belirtiyor.

“İşimize Dönünceye Kadar Buradayız Direniştik!”

Bakırköy Belediyesi, Yunus Emre Kültür Merkezi’nde işten atılan 17 işçiden, Genel İş Sendikası üyesi olan 6 işçi, Belediye yönetimiyle yapılan görüşmelerden olumlu sonuç alınamayınca 8 Haziran günü Özgürlük Meydanı’nda çadırlarını kurarak eyleme başladı. Kreş öğretmenliği, temizlik, idari birim, danışmanlık gibi hizmetlerde çalışan 17 işçi “İş akitlerinin sona erdiği” gerekçesiyle 14 Mayıs günü işten çıkarılmıştı.

Direnış çadırının kurulmaya başlamasıyla, çevreden duyan belediye işçilerinden, Bakırköy halkından destekler de gelmeye başladı.

Desteğe gelen Diren Bakırköy Çamlık Parkı Forumu üyeleri, Bakırköy Barış İçin Kadın Girişimi üyelerine işçiler “İlk gün çayımız kahvemiz yok, ikram edemiyoruz. Bir daha bekleriz. Hem çayımızı içmeye hem gücümüze güç katmaya” diyerek direnişin ilk günü dayanışmanın mutluluğunu paylaştılar.

Belediyede 4 ile 13 yıl arasında emek verip çalışmış işçilerden biri hariç hepsi kadın. 14 Mayıs günü işine son verilen işçilerden birisi 13 yıllık kreş öğretmeni ve doğum yapmak üzere izne ayrılmayı beklerken “işine son verildiği”ni öğrendi. Henüz doğum yapıp izni bitince iş başı yapmak için gelen iki kadın işçiye “iş akitinin sona erdiği” söylendi

Direnış çadırlarını kurarken bir yandan da belediye yönetiminin bu acımasızlığına isyan ediyorlar.

“Arkadaşımız ‘Üzüntüden, stresten sütüm kesildi, bebeğime süt veremiyorum’ diyor. Şimdi bu haksızlığa sessiz kalıp evde bebeğine mi baksın? Yeni doğmuş bebeğini alıp çadıra mı gelsin?”

Çadır kurulup eksikler tamamlanırken işçilerle sohbet de devam ediyor.

Çadırdaki Belediye İş Sendikası üyesi kadın işçilerden Fatma Çalışkan “Hepimiz işten atıldık bu haksızlık hepimize yapıldı, hangi sendikada olduğumuz fark etmez. Kazanacaksak hep birlikte kazanırız” diyerek evde oturmamış arkadaşlarının yanına gelmiş.

Hasan Üçer, 8 ay önce işten atılmış... Onun da hikâyesi ayrı... Arkadaşlarının direnişe başlayacağını duyduğu anda “Sizinleyim” diyerek dün sabah da bugün de arkadaşlarının yanına gelmiş...

Fethiye Kızmaz, 7 yılını geçirmiş Bakırköy Belediyesi’nde..

Biz haksız hukuksuz bir şekilde işten atıldık. Demokrat, insan öncelikli bir dünya görüşü olduğunu söyleyen bir belediye bunu yapamaz. Arkadaşlarımızın durumlarını biliyorsunuz. Bizler işimizi geri istiyoruz. Fakat bu işten atılmaya devam edeceğiz. Bu yüzden de mücadele etmek gerektiğini görüyoruz. Ve bizler işlerimize dönünceye kadar artık buradayız.

Bize belediyedeki görevinizi ve neden işten atıldığınızı anlatır mısınız?

Belediyede 7 yıldır çalışıyordum. Bunun 6 yılında Kadın Dayanışma Evi’nde gönüllü hukukçu ve psikologlarla, bu yardıma ihtiyaç duyan kadınların bir araya gelmesi için gereken koordinasyonu sağlıyordum.

Ücretsiz bir hizmet mi bu?

Evet. Sabah saatlerinden akşam 19.00-20.30’ kadar hizmet veriyorduk. Çalışan kadınların da yararlanması için. Severek çalışıyordum. Pek çok kadının hukuki ve psikolojik sorunlarını çözümler üretebildiğimiz, kendimizi yararlı hissedebildiğimiz bir yerdi, günlerdi...

Geçmişte kalan bir anı gibi anlattınız biraz, neden? Artık işsiz olduğunuz için mi?

(Biraz buruk gülümseyerek) Farkında değilim, maziye gider gibi mi oldum? Evet, geçmişte kalan bir anı oldu gerçekten... Ama artık işsiz olduğum için değil sadece, pek çok kişi için artık anı...

Neden böyle oldu?

Çünkü artık Kadın Danışma Evi yok... Her anlamda... Kerimoğlu başkan olduktan sonra bu hizmetleri hızla bitirdi. Gönüllü danışmanlık yapan hocalarımız, arkadaşlarımız gönderildi. Sonra Kadın Danışma Evi, Özgecan Kadın Dayanışma Evi olarak adlandırıldı. Bulunduğu yer boşaltılarak, bir binanın bodrum katında 1+1 mekanda hizmet vermeye başladı. Bir sosyolog arkadaş görevlendirdiler. Oldu size hizmet...

Evet, hakikaten anı olmuş... Peki 6 yılınız böyle geçti sonrası?

Sonra bir yıl Hayvan Barınaklarında çalıştım. Son on aydır da Tiyatro Müdürlüğü’nde Basın Yayın ve Halka İlişkiler bölümünde görevlendirildim.

Hayvan barınağına gönderilmeniz bir sürgün aslında.

Evet, sürgün. Barınaktan

hayvan edinmek isteyenlerin işlemleri yapıyordum. Zaten günde kaç kişi gelir ki hayvan barınağına... Sürgün ve pasif görev vererek ayrıca bir cezalandırma yöntemi bu da belediye yönetiminin.

“İş akitinizin sona erdiği” size nasıl iletildi?

14 Mayıs bizim sözleşmemizin bitiş tarihi. O gün idare amirimiz Nilgün Ceyhan odasına çağırıldı. İkişer kişi halinde alıyor odasına.. Gittim. ‘Buyurun oturun’ dedi. Sonra “İş akitiniz bugün sona eriyor. Üst yönetim bize artık sizinle çalışmak istemediklerini iletmemizi istedi. Burada emeğiniz çok. Biz de çok üzgünüz” diyerek ayağa kalktı ve ağlayarak bana sarıldı.

“Timsah gözyaşları” desem?

Öyle bir anlamda tabii.. İş sözleşmemiz bitiyor ve aynı gün kapı önüne konuyoruz. Emeğimiz takdir edilmiş olsaydı bu şekilde sonlandırmazlardı.

Peki, 14 Mayıs’ta işsiz kaldınız, direnişe bugün başlamanızdaki sebep?

İşten atıldığımız günden bu yana, sendikamız tarafından gerek Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu, gerek diğer yöneticilerle ve CHP’nin tüm kademelelerinden Genel Başkanı’na kadar sorunun çözümü için görüşüldü. Biz iyi niyet gereği bekledik. Sonuç “İşe alınmayacaklar” olunca bu sabah çadırımızı kurduk.

Peki, eklemek istediğiniz bir şey var mı? Bundan sonraki süreç, ya da sizin söylemek istediğiniz...

Biz haksız hukuksuz bir şekilde işten atıldık. Demokrat, insan öncelikli bir dünya görüşü olduğunu söyleyen bir belediye bunu yapamaz. Arkadaşlarımızın durumlarını biliyorsunuz. Bizler işimizi geri istiyoruz. Fakat bu işten atılmaya devam edeceğiz. Bu yüzden de mücadele etmek gerektiğini görüyoruz. Ve bizler işlerimize dönünceye kadar artık buradayız.

Merhaba, bize kendinizden bahsedebilir misiniz?

Ben Fatma Çalışkan, Yunus Emre Kültür Merkezi tiyatro bölümünde 2009 yılından beri terzi olarak çalışıyordum. Ben Belediye İş Sendikası üyesiyim. Bizden işten atılan arkadaşlar var. Dün bir basın açıklaması yaptık. Bu gün Genel İş üyesi arkadaşlar direniş çadırı kuracaklarını söyleyince evde oturmaktansa arkadaşlarımla olmak için ben de geldim.

Ne iyi etmişsiniz.. Sizler de aynı tarihte işten çıkarıldınız değil mi?

Evet, farklı birimlerde, farklı sendikalarda örgütlü işçileriz ama aynı tarihte 17 kişi işten atıldık. Ben de arkadaşlardan bazılarıyla sonradan tanıştım.

Peki bir gününüz nasıl geçiyor, çalışma şartlarını anlatır mısınız?

Sabah 8.30’da geliyorum. Akşam 17.00’ye kadar. Ama tiyatro sezonu başladığında, akşam da buradayım. Bazen 22.30, bazen 23.30’da çıkıyorum.

Tiyatro oyununun bitmesini mi bekliyorsunuz?

Tabii, oyunda kullandıkları kostümleri hazırlayıp oyun sırasında hemen giymeleri için elimde hazır bekliyorum. Giydiriyorum. Oyun bitince temizleri depoya kaldırıp, kirlileri temizlemeye ayırıyorum, bu işler bitince gidiyorum.

Kostüm dikmekten başka görevleriniz de var sanırım..

Sahne dekoru için gerekli dikilecek ne varsa biz yapıyoruz. Belediyenin etkinlikleri için masa örtüsü, perde, örtü, tül, süsleme vb. de biz dikiyoruz.

Bu işleri kaç kişi yapıyorsunuz peki?

Seyhan hanım var, kesimlerimizi yapar, aynı zamanda sorumlumuz. Dikişleri birlikte diktiğimiz bir arkadaşımız rahatsızlığı nedeniyle ayrıldı. 5 aydır ben yalnızım. Modelist bir arkadaş başladı işe, makinede çalışmamış hiç. Benimle çalışırken, yeni alışmaya başlamıştı.

Zor olmuyor muydu peki hem gece çalışması hem iş yükü fazla..

Zorluğu var elbette.. İşini iyi yaparsan kolay iş yok. Önemli olan emeğinin kıymeti var mı? Bizim emeğimizin kıymeti yokmuş. ‘Sözleşmeniz bitti’ denip işten çıkarıldık.

İşyerinde, bu konuda sıkıntı yaşıyor muydunuz sürekli?

Emeğimize kıymet veren yok, onu az çok görüyorduk, çalışmak zorundayız sonuçta. Ama yıllardır çalıştığımız belediyede böyle bir anda işten çıkarılmak çok ağır, büyük bir haksızlık. İşten çıkarıldık ama biz görüyoruz. Üç dört servisle yeni işçiler geliyor. Eğer biz belediyeye yük oluyorsak, fazlasıyla bu işçiler neden alındı?

Size işten çıkarılma gerekçesi olarak ne söylendi?

“İş akitiniz sona erdi, üst yönetim sizinle çalışmaya çağımı bildirmemizi istedi” diyorlar. Benim için gerekçe de bir ara rahatsızlandım işyerinde, arkadaşlar acile götürdü. Kum döküyormuşum. Serumlar, tahliller derken geceyi hastanede geçirdik. Belediye Başkan Yardımcılarından Gökhan Bey ertesi gün, “Hastaneye giden işçi rapor aldı mı?” diye sormuş. Ben zaten kendimde değilim, Seyhan hanım ilgilendi her şeyle.. Acilde tedavi altındayken rapor aklımıza gelmedi. Bir başkasının aklına gelir miydi bilmem... Rapor almamış olmam sebep gösterildi.

Peki bundan sonraki süreç nasıl gidecek sizce?

Ben işten atıldığımda söyledim. Tek kişi de olsa hakkımı arayacağım. İşe gelmeyip maaş alan insanlar varken biz neden işten atılıyor? Neden başka işçiler işe alınıyor? Hakkımı aramak için de ne gerekiyorsa yaparım. Direniş gerekiyorsa direniş yaparız. “Hiç birini işe almayacağız” demiş başkan. O zaman yapacak tek şey var, mücadele etmek... Sağ olsun desteğe gelen arkadaşlar da var.

Arkadaşlarımızla bir arada olmakla çok iyi etmişsiniz. Dayanışmanız güçlü olsun. Her iki gruptaki arkadaşlara da başarılar...

Sağ olun, hep beraber, kazanırsak, hepimizin emeğiyle kazanacağız..

Kadın Akedemisi Yaz Kampı

Emekçi Kadınların, “Dünyaya Başkaldırıyoruz” şiarıyla yaptığı, büyük bir coşkuyla gerçekleşen Uluslararası Kadın Konferansı sonucunda ortaya çıkan Kadın Akademisi, çalışmalarına devam ediyor.

Çalışmalarına Konferanstan sonra başlayan ve devam eden Kadın Akademisi'nde bugüne kadar kadın şiddet ve iktidar ilişkileri, kadın emeği, kadın bedeni, 8 Mart gibi konular işlendi. 2. Dünya Kadınlar Konferansı, Nepal deneyimleri de, Kadın Akademisi'nin gündemleri arasında yer aldı.

Kadın Akademisi şimdi de yaz kampında her gün farklı bir konuyla öğrenmeye, gelişmeye devam ediyor.

Kadın Akademisi'nde işlenen konulardan bazıları şu şekilde:

"Biz kimiz, nereden gelip nereye gidiyoruz?" başlığında insanın gelişim süreci, kadının bu süreçlerdeki konumu işleniyor. Bir başka çalı-

şma konusu ise "Latin Amerika'da Kadın Olmak" Bu konu başlığı altında Latin Amerika Devrimlerinde kadının nasıl ve hangi koşullarda yer aldığı, devrimde yer alan kadınlara bakış açısının ne olduğu gibi soruların cevapları aranıyor. "Latin Amerika'da Kadın Olmak" başlıklı atölyenin ardından kadınlar Küba'da Kadın Olmak konusunu işle-

yecek. Kamp boyunca İşçi - emekçi kadınların durumu, kadının özgürleşme mücadelesi, komünist kadın hareketi ve onu yaratan öncüler konuları da ele alınacak.

Kadınlar birçok konuyu kamp süresince tartışmaya, öğrenmeye devam ederken, hobi atölyelerinde, film gösterimlerinde de birlikte zaman geçiriyorlar.

Don Kişot'tan Bugüne

"Don Kişot Çağdaş Kişot

Bu şiiri biz yazmadık

Senin yürüdüğün yollarda gördüklerindir

Bu şiirin dizeleri

Sen yürüdün

Biz yürüdüğün yolların izini sürdük

Ki biliyoruz

Yerinden huzursuz olan kişi yola düşer

Yola çıkacak kişinin aşması gereken

İlk ve en önemli engel

Kendi yerleşikliğidir

Kendi yeri

Ve kendisidir..."

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi her hafta Pazar günleri bir etkinlikle emekçi halklarla bir araya gelmeye devam ediyor.

Bu hafta, 12 Haziran Pazar günü şiir ve müzik dinletisiyle Ayışığı dostlarıyla bir araya gelindi. Şiir dinletisinin konusu Cervantes'in ünlü romanı Don Kişot'tan esinlenerek yaşadığımız döneme uyarlanıp ' Çağdaş Kişot' olarak güncellenip sergilendi.

Etkinlik Don Kişot'un düşleri üzerine ve şimdi ki gençliğin hayal ettiği bir gelecek üzerine yapılan konuşmayla başladı. Ar-

dından Çağdaş Kişot adlı şiir dinletisine geçildi. Dinletiyeye Luhna u Şems de (Güneşe Ezgi) ezgileriyle ortak oldu.

Şiir dinletisi sık sık alkışlarla kesildi. Şiir dinletisinden sonra gelen konuklardan şiir okumak isteyen arkadaşlar sahneye davet edildi. Gelen konuklar 'No Pasaran- Aşkla Sana(A.S. Özger)- Gül Kokuyorsun(Edip Cansever)' şiirlerini okuyarak etkinliğin ikinci bölümüne geçildi.

İkinci bölüm Luhna u Şems müzik grubuna bırakıldı. Müzik grubumuz birkaç türkü okuyarak etkinliği sonlandırdı. **Antakya Ayışığı Sanat Merkezi**

Clara Zetkin (5 Temmuz 1857–20 Haziran 1933)

Faşizmin tüm ülkelerdeki karşıtları! Kanlı zulümle terörle açlık ve savaşla birleşmiş faşizm paramparça edilip yere serilmeyen aramızdan hiç kimse dinlenmeden mola verme hakkına sahip değildir.

İnsan suretindeki her şeyin kurtuluşunu slogan edinmiş olanlar, insan cinsiyetinin bir yarısını ekonomik bağımlılıkla siyasal ve sosyal köleliğe mahkûm edemezler. İşçiler kapitalistler tarafından nasıl boyunduruk altına alınmışlarsa, kadın da erkek tarafından öylesine boyunduruk altına alınmıştır ve ekonomik özgürlüğüne kavuşmadığı sürece de öyle kalacaktır. Kadınların ekonomik bağımsızlıkları için en gerekli şart çalışmaktır...

Kadın emeği konusunda gerici unsurların, gerici düşüncelere sahip olmaları şaşılacak bir durum değildir. Ancak son derece şaşırtıcı olan, sosyalist cephede de kadın emeğine karşı çıkmak gibi yanlıtıcı bir görüşe rastlanmasındır. Sosyalistler şunu bilmelidir ki mevcut ekonomik gelişmede kadının çalışması bir zorunluluktur. Sosyal kölelik ve özgürlük, ekonomik bağımlılığa veya bağımsızlığa bağlıdır.

Kadın işçiler kadının özgürlüğünün ayrı değil, büyük sosyal sorunun bir parçası olduğundan tamamen emindirler. Bu sorunun bugünkü toplumda hiçbir zaman çözülmemeyeceğinin, ancak toplumun köklü değişiminden sonra bunun mümkün olabi-

leceğinin de bilincindedirler... Kadının özgürlüğü, tüm insanoğlunun özgürlüğü gibi, yalnızca emeğin sermayenin boyundurduğundan kurtulmasıyla olacaktır. Sadece sosyalist toplumda, kadınların işçiler gibi haklarının tam sahibi olması mümkündür.

Devrimci Şiddet Karşı-Devrimci Şiddet

ÖZGÜR GÜVEN

Cumhuriyet tarihi boyunca Kürt ulusu yok sayıldı, asimilasyona tabi tutuldu. Ulusal demokratik hakları ve özgürlüğü için her harekete geçişinde devlet şiddetiyle, baskı terör ve katliam politikalarıyla karşı karşıya kaldı. Aynı tarihsel kesitte kapitalizmin doğasında var olan burjuvaziyle proletarya arasındaki sınıf karşıtlığı sürekli derinleşti. Burjuvazinin tarafında servet birikimi en üst düzeye çıkarken, karşı kutupta, emekçiler cephesinde açlık ve sefalet hem derinlemesine hem de genişlemesine artarak dayanılmaz boyutlara vardı.

Bu iki karşıtlık temeli üzerinde burjuva toplumun düzen güçleriyle proletarya ve halklar arasındaki sınıflar mücadelesi uzun iç savaş olarak sürüyor.

İşçi sınıfının sürekli eylem içinde olduğu bir dönemdedir. İşçi eylemleri zaman zaman metal fırtınaları yaratıyor. Sanayinin yoğunlaştığı bölgelerde işçilerin eylemleri hiç eksik olmuyor. Özellikle organize sanayi bölgelerinde işçilerin çalışma koşulları Marks'ın "Kapital'de çizdiği tablodan çok farklı değil. Uzun ve yorucu iş günü, ağır çalışma koşulları, düşük ücretler... Taşeron sisteminden sonra şimdi de sigorta, emeklilik gibi kazanılmış haklardan geriye kalanları da sıfırlayan özel istihdam büroları... Eylemler süreklilik gösterse de işçilerin yaşamında sözü edilebilecek bir düzelmeye yok.

Kürdistan'da kent savaşlarının belirli bir aşamasında savaşçılar kentlerden çekildiklerini açıkladı. Savaş şimdi daha geniş alanlarda sürüyor. Asker ve polise ait bütün karakollar, mülki amirlikler savaşçıların hedefi durumunda. Gerilla savaşı Kürdistan'ın dışına doğru genişliyor, Türkiye'de de giderek yayılma gösteriyor.

Devrimin tüm koşulları yeterince olgun ve birikmiş durumda. Proletaryanın hegemonyası henüz yeterli değil. İşçi sınıfı, ezilen ulus ve ulusal topluluklar, diğer emekçi katmanlar, ezilen ve sömürülen kesimler ne kadar sıkı bir birlik kurar ne kadar merkezi bir örgütlenme altında toplanırsa devrimin zaferi de o oranda yakınlaşacaktır. Uzun iç savaş, tarihin en sert ve sonuç alıcı dönemine girdi. Yıllardan beri küçük burjuva hareketin bütün uzlaşma çabaları hiçbir sonuç vermedi, boşa çıktı. "Toplumsal barış", "çözüm", "müzakere" hiçbir sonuç vermedi. Savaş sertleşip yaygınlaşarak sürüyor.

Bölünme ve karşıtlığın böylesine derin olduğu bir yerde, teknelci sermaye ve faşist devletin sürekli şiddete başvurduğu; egemenliğini sürdürebilmesinin tek yolunun savaş olduğu bir yerde uzlaşma olanaksızdır. Küçük burjuva hareketin bu yöndeki bütün çabalarına rağmen yaşam devrimine akıyor.

UKH uzun zaman "müzakere" çabası içinde oldu. Savaşın bütün sertliğine rağmen halen bunu dillendirmekten vazgeçmiş değil. Devletin tepesindeki şahıs Dolmabahçe'de masaya tekneyi atarken müzakereyi hiçbir şekilde kabul etmediğini, etmeyeceğini açıkladı. Yani teknelci sermaye ve faşist devlet, proletarya ve halklara savaştan başa bir yol bırakmadı. Sermaye ezilen ve sömürülen kesimleri kurtuluşun, özgür bir yaşam olabileceğinin hayalini kurma fırsatı bile vermek istemiyor. Buna çüret edenlere, özgürlükten bahsedene baskı, terör, katliam, imha politikalarıyla cevap veriyor. Artık proletarya ve halkların kurtuluşu için yapılacak tek şey kalmıştır: sermayenin her türlü egemenliğine son vermek; teknelci sermayeyi, kapitalizmi devletiyle birlikte havaya uçurup burjuva toplumu tarihin derinliklerine gömmek.

Toplumun hangi kesiminden gelirse gelsin en küçük demokrasi talebinin, politik özgürlük talebinin tomalarla, gazlarla bastırıldığı, bunların yetmediği yerde gerçek mermilerin kullanıldığı bir dönemdedir. Kürdistan'da insanların toplu olarak diri diri yakıldığı vahşet bodrumlarının; anne- babaların çocuklarının, çocukların da annelerinin cenazelerini almalarına dahi izin verilmeyen, cenazelerin sokaklarda çürümeye bırakıldığı bir dönem bu. Alt sınıflardan, Kürt halkından, ezilen ve sömürülen kesimlerden gelenlerin Türkiye egemenleri tarafından insandan sayılmadığı, insan olarak hiçbir değerinin olmadığı günlerden geçiyoruz. İnsanlığını yeniden kazanmak, kendi öz saygısını ve öz güvenini yeniden kurmak isteyen herkes, bütün olanaklarını kullanarak, bütün gücüyle ve elinden gelen her yolla burjuva topluma, sermayenin egemenliğine karşı çıkmalı. Proletarya ve halkları ezmekten başka hiçbir şey yapmayanlara aynı biçimde şiddetle cevap vermeden en ufak bir sonucun dahi elde edilemediği, edilemeyeceği açık.

Sermayenin sahaya sürdüğü JÖH, PÖH, Korucular gibi militarist kurum elemanlarının yıkılıp yıkılan Kürt kentlerinde evlerin duvarlarına, sokaklara, okulların sınıflarına hatta ailelerin yatak odalarına varana dek her yere yazdıkları yazılar, sosyal medyada yayınladıkları görüntü ve mesajlar, kendilerini güvende hissettikleri her an nasıl insanlık dışı davrandıklarını, Kürdistan halkını hor gördüklerini, aşağıladıklarını, ırkçı ve cinsiyetçi karakterlerini açıkça ortaya koyuyor. İnsana dair iyi güzel olan ne varsa hepsini yitirmiş bu katliamcı, talancı, tecavüzcü vahşilere artık şiddet dışında, devrimci zor dışında bir cevap vermenin manası kalmadı.

Proletarya ve halklar, sermayenin egemenliğine ve zorbalığına son vermek için mücadele ediyorlar. Bu mücadele sermayenin ve düzen güçlerinin yalanlarını, sahtekarlıklarını, birbir türlü oyunlarını da tamamen ortadan kaldıracaktır. Zira basını, yayını, televizyonları ve daha binlerce araç ve yolla hiç durmaksızın halklara yalan söylüyorlar, aldatmak için faaliyet yürütüyorlar. Ezilen ve sömürülen tüm kesimleri mücadeleden uzak tutabilmek amacıyla gerçekleri ters yüz ediyor, hiç olmamış şeyleri olmuş gibi gösteriyorlar. Bütün bunlarla baş etmek, bunları da yenmek gerekiyor. Her biriyle tek tek uğraşmak değil, burada önemli olan sivrisinekleri öldürmekten ziyade bataklık kurutmaktır. Bataklık, burjuva toplumun kendisidir, yerle bir etmek gerekir.

Bütün toplumun köklü bir değişim olmadan proletarya ve halkların gerçek kurtuluş yolu açılmaz. Ezilenlerin şiddeti bu mücadelenin kaderinin belirlenmesinde büyük önem taşımaktadır. Çünkü artık şiddet sadece yıkıcı değil aynı zamanda kurucu, yapıcı bir özellik kazanmıştır. Ezilenlerden, sömürülenlerden, aşağılanıp hor görülenlerden, en alt sınıf ve katmanlardan gelen kiteler burjuva toplumu yerle bir ederken, sermayenin her türden zorbalığını, terörünü, vahşetini yıktıp geçerken kendi öz saygısını da yeniden kazanıyor. Bunun da ötesinde burjuvazinin hayalini bile kurmalarına izin vermediği kurtuluşu sadece kendilerinin kazanabileceklerini görüyor; yeni ve daha ileri bir toplumu kurabileceklerine olan inançları, öz güvenleri ve umutları artıyor.

Devrim, sadece, sermayeye dayalı bu üretim sisteminin ve burjuva toplumun yıkılması ve yeni bir topluma geçiş yolunun açılması olduğu kadar yeni insanın da yaratılmasıdır. Dış dünyayı değiştirirken özne kendi kendisini de değiştirip dönüştürür. Bu değişim ve dönüşüm mucizelerin veya doğa üstü tanrısal güçlerin işi değil, bizatihi devrimci mücadelenin kendisidir. Devrim, burjuva toplumun ötekileştirdiği, dışladığı, hatta "şey"leştirdiği insanın yeniden insanlaşması, kendi kaderini eline alıp kendi geleceğini istediği biçimde kurma sürecidir. Tıpkı devrim gibi şiddet de yıkan ve yapan, yok eden ve yaratandır.

Eski Sovyetler Birliği'nde Yeni Bir Komünist Nesil Yükseliyor

Geçen ay dört eski Sovyetler Birliği ülkesinin (Rusya, Donetz ve Luhansk Halk Cumhuriyetleri ve Moldova) yedi kentine rüzgar gibi geçen bir ziyaret yaptım. Ziyaretim, Luhansk'ta 7-8 Mayıs tarihleri arasında düzenlenen Uluslararası Anti-faşist Konferansa katılması için Uluslararası Eylem Merkezine gönderilen bir davet mektubu temelindeydi. Bu iki haftalık geziye çokça şey sıkıştırma sebebinin anlaşılacağıını umuyorum.

Donetz ve Luhansk'taki savaşın durumu üzerine kolaylıkla tam bir sunum yapabilirim; fakat bu gece dikkatlerinizi çekmek istediğim şey, dünyanın o bölgesindeki önemli devrimci gelişmelerdir.

Geçenlerde Workers World'de, Romanya ve Polonya'da konuşlu sözde füze savunma sistemi ve Türkiye ile ilişkili bir radar sistemine dair muhabir aktarımlarının da yer aldığı Avrupa'daki ABD-NATO genişlemesine dair bir makale yayımlandı. Özünde bunlar [radar ve füze sistemleri], 1980'lerde soğuk savaş döneminde Reagan yönetiminin Sovyetler Birliği'ni hedefleyen Yıldız Savaşlarına oldukça benzeyen ilk-saldırı silahlarıdır ve Rusya'yı hedeflemektedir.

Bu karşılaştırma önemli,

zira inanıyorum ki, bu, Reagan döneminden bu yana NATO'nun bölgedeki en büyük askeri yayılmasıdır. Özellikle iki yıldır süregelen Doğu Avrupa'daki NATO askeri birliklerinin güçlendirilmesi, Rusya ve Donbas'ta bugüne değin olanları aşan bir provokatif savaş oyunu olarak görülüyor. Ziyaretim boyunca defalarca duyduğum bir şey vardı ki, o da, 3. Dünya Savaşı'nın çoktan başlamış olduğu ve ilk cephesinin de ABD destekli Ukrayna'nın Donbas'ta sürdürdüğü savaş olduğu.

Ortadoğu, Latin Amerika, Asya, Pasifik ve Afrika'da gelişmekte olan kritik mücadeleleri bir an olsun gözardı etmeden, eski Sovyetler Birliği çevresine yayılan savaş tehlikesinin şiddetine tüm dikkatimizi verebildiğimize yahut buna hazır olduğumuza emin değilim. Keza bu ülkelerdeki savaş karıştı ve radikal hareketlerin [buna] hazır olduğundan da...

Bu kötü haber. İyi haber ise, eski Sovyetler Birliği'nde genç, dinamik, devrimci sol bir hareketin gelişmekte olduğudur. Pek çok yeri ziyaret ettiğimim altında yatan güdü bunu sorgulamaktı ve [gezi boyunca edindiğim] izlenimler bunun gerçek bir ilerleme olduğunu doğruladı.

Kapitalist Sömürüye Uğra-

yan Bir Nesil

Bu ortaya çıkan yeni devrimci sol, politik yaşama uyanan ve büyük çoğunluğu 25 yıl önce Sovyetler Birliği'nin yıkılışı ve sancılı kapitalist restorasyon süreci sonrasında doğan genç nüfus arasında ve 35 yaşın altındaki genç yetişkinler arasında köklere sahip. Elbette sosyalist inşa döneminde yaşayan yaşlı kuşakların en iyi komünist unsurları da var [bu yeni hareketin içinde]. Bu [yaşlı kuşak], SSCB'nin düşüşünden sonra bile sosyalist ve anti-faşist eğilimlerin güçlü olduğu, metal işçilerinin ve madencilerin merkezi durumunda olan Donbas'ta özellikle belirgin.

Geçen on yılda bir dizi anketin sonuçlarını doğrulayan yeni bir ankete göre, eski SSCB yurttaşlarının büyük bir kısmı sosyalist sistemin ve Birliği'nin yeniden kurulmasını istiyor.

Fakat Luhansk'tan bir yoldaşın bir keresinde bana anlattığı gibi, bugün gerçek bir devrimci hareket geçmişin nostaljisi üzerine değil, kapitalist sömürü altında kazanılan deneyimlere dayanmak zorunda. Bu gelişmeyi böylesine heyecanlı kılan şey tam da budur!

Bu yeni hareketle güçlü siyasi ve eylemsel bağlar kurma, Ukrayna'daki anti-faşist direniş ve Donbas'taki mücadele ile dayanışma çalışmalarımız gösteriyor ki, Batılı "sol"un büyük bir kısmıyla karşılaştırıldığında, Partimiz eşsiz bir konumda. Dahası, açıkça söylemek gerekirse, Ukrayna'lı Marksist örgüt Borotba ile hoş sürpriz bir rastlantıya dayanan güçlü yoldaşlığımız, Kiev'deki ABD destekli darbenin hemen ardından, 2014 kışında başlıyor.

Parti'nin Ukrayna ve Donbas'taki mücadele konusundaki tutarlı çalışmaları, bundan daha

çok değişik eğilimlerden devrimci örgütlerin birliği olarak Borotba'nın eşsiz tarihi, bize, bu devrimci güçlerin çoğuyla tanışma ve onları tanıma kapısını açtı. Bu güçler, ki burada sayılanlarla sınırlı değil, Birleşik Komünist Parti, Anti-faşist Direniş Merkezi, Rusya'da Yeni Komünist Hareket, Donbas Komünist Birliği, Donbas İşçileri Partisi, Donetz'te Sol Güçler Birliği, Luhansk Komünistleri, Hayalet Tugayı, Luhansk'ta İnterUnit, Moldova'da Kızıl Blok ve Transnistriya Komünist Partisi.

Tüm bu güçlerin kendi benzersiz tarihleri var. Bazıları tamamen Sovyet-sonrası komünist hareketlerden oluşmuş, diğerleri, Luhansk'taki gibi, Sovyet dönemine değin giden uzun tarihsel bağlara sahip. Hepsi de kapitalizm tarafından enkaza çevrilen Sovyet başarıları üzerine yeni bir komünist hareket inşa etmeye çalışarak, bu özgün tarihsel koşullarda kendi yollarını bulmaya çalışıyorlar. Geçmişin nesi korunmalı, yeni ve değişik olarak ne gerekiyor?

Bu yeni komünist solun ortaya çıkması ziyaret ettiğim alanlarla sınırlı değil. Benzer gelişmelerin Kazakistan'da, Gürcistan'da, Litvanya'da, Polonya ve Bulgaristan gibi Doğu Avrupa ülkelerinde de olduğunu

öğrenmeye başlıyoruz.

Dikkatlerinizi Komutan Aleksey Mozgovoy tarafından kurulan Prizrak veya Hayalet Tugayı'nın çekim gücüne kapılıp Donbas direnişine destek olmak için gelen enternasyonalist savaşçıların önemine çekmek istiyorum. "Hayaletler" çeşitli ülkelerden komünist militanları içeriyor. Onlar ve tugayın liderliği, yalnızca Donbas ve Ukrayna'da değil, küresel ölçekte kapitalizmi ortadan kaldırma mücadelesinde, bu askeri deneyimin son derece önemli olduğu görüşünü paylaşıyorlar.

Bu Kasım'da Washington'da emperyalist rejimin başına kim seçilirse seçilsin, ve Rusya'nın kapitalist yöneticilerinin odalarında Batı'ya sunabilecekleri ne olursa olsun, ABD'nin son çeyrek asırdır yapageldiği belirlenmiş politikası Rusya'yı bölmek ve onu bir yeni sömürge haline getirmektir. Yeni savaşları durdurma zorlu mücadelesini yükseltirken, yeni müttefikler ve mücadelelerimizi birleştirebileceğimiz yeni yoldaşlar olması umut dolu bir gelişmedir.

(Greg Butterfield'in Workers World Parti 3 Haziran New-York Forumundaki konuşmasından Workers.org'da yayımlanmıştır)

Cerattepe'de 'Olumlu' Bilirkişi Raporu Protesto Edildi

Artvin Kafkasör Yaylası Cerattepe Mevkii'ndeki madencilik faaliyetleri için Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın, 'Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) Olumlu' raporunun yürütmesinin durdurulması ve iptali istemiyle açılan Türkiye'nin en büyük çevre davasında hazırlanan ve Rize İdare Mahkemesi'ne sunulan bilirkişi, 10 Haziran günü Artvin'de kitlesel eylemle protesto edildi.

Yeşil Artvin Derneği'nin çağrısı ile Otopark Meydanı'nda toplanan Artvinliler, "Gerçek Bilirkişi Artvin Halkıdır Artvin Halkı Kararını Vermmiştir" pankartı açarak, "Bilirkişi Biz Biliriz, Sanma Ki Vazgeçeriz" ve "Cerattepe Geçilmez, Artvin Halkı Yenilmez" sloganları atarak bilirkişi raporunu protesto etti.

Artvinliler adına Yeşil Artvin Derneği Başkanı Nur Neşe Karahan, basın açıklaması yaptı.

Açıklamada, bilirkişi raporlarının inceleme ve analizlere dayalı olarak hazırlanması gerekirken, bu raporun kimi bilgilerin tekrarlanması, genellemeler ve olasılıklar öne sürülmesiyle yetinilerek hazırlanmasına dikkat çekilerek

raporun yetersiz ve bilim dışı değerlendirmeler içerdiği belirtildi, "Bir maden işletmesinin orman ekosistemlerine etkisi, kesilecek ağaç sayısı ya da zarar görebilecek alanın küçük olmasına indirgenemez. Bunu raporuna yazan bir profesöre de bilim adamı denemez. Bu anlamda bu rapor, bir orman fakültesi öğrencisinin bile bildiği gerçeklerin, bazı hocalar tarafından bilinmediğinin, ya da bilinse de söylenemediğinin bir göstergesidir" denildi.

Cerattepe ve Genyanın doğal yaşlı ormanlarının yalnızca ağaçların rast gele bir araya geldiği bir ağaç topluluğu olmadığına vurgu yapılarak "Nasıl oluyor da şirketin yaptırdığı ÇED raporunda

bile bazı sakıncalar ve zararlarından söz edilirken, bir Orman Fakültesi hocası, madenciliğin ormana zarar vermeyeceğini söyleyebiliyor? (...) Raporda, dava konusu madencilik faaliyetinin olası etkilerine karşı alınacak önlemler konusunda ne yazık ki ta-

mamen yatırımcıların bekarlarından söz edilirken, bir Orman Fakültesi hocası, madenciliğin ormana zarar vermeyeceğini söyleyebiliyor? (...) Raporda, dava konusu madencilik faaliyetinin olası etkilerine karşı alınacak önlemler konusunda ne yazık ki ta-

mamen yatırımcıların bekarlarından söz edilirken, bir Orman Fakültesi hocası, madenciliğin ormana zarar vermeyeceğini söyleyebiliyor? (...) Raporda, dava konusu madencilik faaliyetinin olası etkilerine karşı alınacak önlemler konusunda ne yazık ki ta-

Bilirkişi Bilmez Artvin Halkı Bilir

Artvin'de Cerattepe'nin ardından, köylerinde siyanürlü altın madeni çıkarılmasına Hod (Yukarı ve Aşağı Maden) Köyü de isyan ediyor.

Toprakları "bilirkişi" eliyle "siyanürlü altın çikarmaya uygundur" raporu verilerek maden tekellerine peşkeş çekilen Hod köylüleri haftalardır eylemde. 14 Haziran günü de İstanbul'da Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda eylem yapan Karadenizliler, "Bilirkişinin Artvin Halkı" olduğunu söyledi.

Yüzlerce Karadenizlinin ve çevrecinin katıldığı eylemde yağmur altında basın açıklaması okundu ve horon tepildi, sloganlar atıldı.

"Su kullanım anlaşmalarıyla 49 yılına dereler satılıyor. Derelere can suyu adı altında bırakılan sular canlı yaşamın sürdürülebilirliğini sağlayamıyor gibi bir süre sonra

tamamen kuruyunca dereler ölüm yataklarına dönüşüyor! Siyanürlü altın arama sonucu bölgedeki yeraltı sularına karışan zehir tüm suları zehirliyor ve giderek bütün canlı yaşamı olumsuz etkiliyor. İletim hatları için ormanlar kıyımına uğratılıyor. Orman eko-sistemleri bozuluyor. Türlü gerekçelerle 'Yeşil Yol' adı altında, maden sahalarına yollar yapılarak binlerce yıldır oluşmuş doğal dengeler altüst ediliyor. Hidroelektrik santrallerde suyun akışı değiştiriliyor. Cebri borularla alınan sularda balıklar yaşamadığı gibi tribünden çıkan suda oksijen miktarı düşüyor, balık türleri yok oluyor" denilen açıklamada, doğanın vahşi kapi-

talizmin pençeleri altında düştüğü durum anlatıldı.

Devletin doğayı kapitalist tekelere peşkeş çektiğini, bu yüzden doğayı ve geleceği korumanın halka düştüğü söylenen açıklamada "Mahkeme kararlarını işlevsiz hale getiren, ve 'Kamu Menfaatine' aykırı, sermaye şirketleri lehine, kararların ortaya çıkmasına ön ayak olan bunun için yeni kanun ve kurallarla hukuku kendi çıkarları için araçsallaştıran uygulamalara teslim olmayacağız. Artvin halkının ve tüm canlıların yaşam hakkı üzerine son söz Artvin halkındır. Bizler de duraksamadan ve kararlılıkla her zaman halkımızın yanında olacağız" denildi.